

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 12-2021

Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT

trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT

trước ngày 15 mỗi tháng

**** Điện thoại liên lạc gửi bài vở**

Anh Chiến: 0913.868691

**** Điện thoại liên lạc mua báo:**

Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Đức Mẹ giúp tôi đón nhận sự an ủi	03
❖ Suy niệm Lời Chúa	05
❖ Bồi dưỡng đức tin	14
❖ Đêm tình yêu huyền nhiệm	19
❖ Cho và nhận	21
❖ Tấm lòng người phụ nữ	24
❖ Chút cảm nghĩ mùa Noel 2021	27
❖ Chút suy gẫm trong mùa Giáng sinh	31
❖ Niềm tin Giáng sinh	37
❖ Tâm tình tạ ơn của tình nguyện viên	38
❖ GD Nadarét: Con đường nên thánh	40
❖ Trang Thanh niên	46
❖ Trang Thiếu nhi	49
❖ Trang sức khỏe gia đình	53
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	55
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	60
❖ Trang ân nhân, bác ái	67
❖ Hiệp ý cầu nguyện	68

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

TIỂU SỬ ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ QUANG KHANG

- Sinh ngày 07 tháng 11 năm 1965 tại Thủ Đức, Sài Gòn, là con thứ 8 trong gia đình có 10 người con gồm 3 trai 7 gái tại giáo xứ Từ Đức, Thủ Đức, Tổng giáo phận Sài Gòn

- Ông cố: Giuse Đỗ Văn Cao (đã qua đời);
Bà cố: Maria Nguyễn Thị Tuyết

- Nguyên quán ông bà cố ở giáo họ Hoàng Mai, giáo xứ Đạo Ngạn, giáo hạt Bắc Giang, giáo phận Bắc Ninh.

- Rửa tội: ngày 12 tháng 11 năm 1965 tại nhà thờ Từ Đức, Thủ Đức

CHÚC MỪNG

ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ DUY KHANG

**Đã được Đức Thánh Cha Phanxicô
Bổ nhiệm làm Giám mục phó giáo phận Bắc Ninh**

Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Hồng - Tổng linh hướng
và BCH Gia đình PTTT Chúa Giêsu Việt Nam

Hân hoan chúc mừng Đức cha Giuse

Nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu
ban cho Đức cha dồi dào ơn Chúa,
để ngài chu toàn sứ vụ mới mà Giáo hội trao phó.

ĐỨC MẸ GIÚP TÔI ĐÓN NHẬN SỰ AN ỦI CỨU ĐỘ

ĐGM GB. Bùi Tuần

1. Nếu tôi biết được tôi sắp phải chết một cách bất ngờ, thì tự nhiên tôi khát khao được an ủi.

2. Tôi cầu mong được an ủi. Tôi đợi chờ những ủi an từ người gần đến người xa.

3. Khi được an ủi, tôi rất mừng. *An ủi đó giúp tôi ra đi trong bình an.*

4. *Tôi coi đó là những an ủi cứu độ.*

Trong những trường hợp như thế, tôi mới cảm nhận thật thấm thía vai trò của an ủi trong cuộc sống, nhất là khi gặp cảnh gian nan khổ khó.

5. Xưa, trước giờ bước vào cuộc thương khó, Chúa Giêsu trong vườn cây Dầu, đã đi tìm an ủi nơi các môn đệ của Ngài.

Nay, trước giờ phải chết, nếu tôi đi tìm an ủi nơi những người thân, thì tôi cũng làm theo Chúa Giêsu.

6. *Từ kinh nghiệm bản thân đó, tôi rất thông cảm với bất cứ ai đi tìm an ủi khi gặp gian nan khổ khó.*

7. Hơn nữa, từ những kinh nghiệm bản thân đó, tôi rất được an ủi khi được Đức Mẹ nhắn nhủ tôi lời này: *“Con ơi, bất cứ cần an ủi nào, bất cứ lúc nào, con hãy cứ gọi Mẹ”*.

8. Tôi đã làm như Đức Mẹ dạy. Tôi hay gọi Mẹ. Tôi gọi Mẹ bất cứ lúc nào. Tôi gọi Mẹ bất cứ tôi cần gì.

Đức Mẹ luôn chứng tỏ Mẹ hiện diện bên cạnh tôi, rất gần, rất âu yếm.

9. Nay thì tôi cảm nhận được hình ảnh của Đức Mẹ đối với tôi là tuyệt vời.

10. *Tất cả những lời mà Hội Thánh, từ xưa đến giờ, nói về Đức Mẹ, đều rất đúng. Hơn nữa, đối với riêng tôi, tôi cho là tất cả những lời đó về Mẹ vẫn chưa đủ.*

11. *Mẹ là Mẹ hơn mọi người mẹ. Mẹ an ủi tôi hơn bất cứ ai.*

12. *Tôi cầu mong nhiều người cũng được Mẹ an ủi, như tôi đã được và đang được.*

13. *Theo tôi, thời điểm này, ai cũng rất cần sự an ủi. Nhiều người đã biết đón nhận sự an ủi, và đã biết cho đi sự an ủi.*

14. Tới đây, tự nhiên tôi nhớ tới bài thánh ca quen thuộc sau đây:

“Lạy Mẹ xin yên ủi chúng con luôn luôn. Mẹ từ bi xin phá những nỗi u buồn. Vì đời con gieo rắc biết bao đau thương. Và tràn lan gai góc vướng trên con đường.

Ở Mẹ rất nhân từ Mẹ quên sao được hôm xưa. Lời mẹ hứa khi ở trên núi kia. Lúc mà Chúa sinh thì Mẹ đứng âu sầu lặng yên. Là Mẹ chúng con Mẹ xin lĩnh quyền.

Đến giờ chết xin Mẹ ngự đến bên giường khyên con. Và ban xuống cho chúng con những ơn. Ước gì chúng con được hầu sát ngay cạnh Mẹ liên. Từ nay hết lo lắng hết chán phiền.”

15. *Tôi nghĩ Đức Mẹ sẽ rất hài lòng, khi nghe ta cầu nguyện với Mẹ trong tâm tình như thế.*

Long Xuyên, ngày 16.11.2021

CHÚA NHẬT II MÙA VỌNG - C (Br 5,1-9 ; Pl 1,4-6,8-11; Lc 3,1-6)

Chúa nhật 05.12.2021

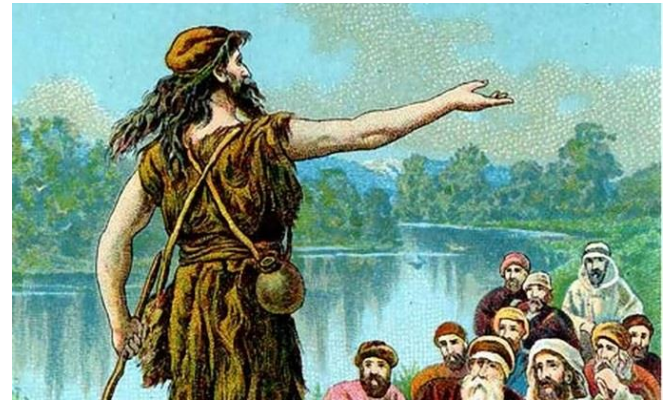
HÃY DỌN ĐƯỜNG

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Mỗi khi mùa Vọng trở về, chúng ta lại được chiêm ngắm mẫu gương của Thánh Gioan Tẩy giả. Ông là một trong những chứng nhân sống động để giới thiệu và làm chứng cho Chúa Giêsu. Thế nên, lời mời gọi dọn đường cho Chúa đến của Thánh Gioan Tẩy giả, không những thiết thực cho dân Israel năm xưa mà còn có giá trị cho chúng ta ngày hôm nay.

Gioan Tẩy giả là vị ngôn sứ cuối cùng, nối tiếp nhịp cầu giữa Cựu ước và Tân ước. Ông được Thiên Chúa mời gọi và thăm viếng ngay trong lòng mẹ. Ông là vị tiền hô, là một Elia mới để tiên phong dọn đường cho Chúa: “Này, Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con đến!” (Lc 7,27).

Gioan đi khắp các miền rao giảng, kêu gọi người ta ăn năn trở về, khơi dậy tinh thần hoán cải của tha nhân bằng cách lãnh nhận phép rửa. Muốn được như thế, chính ông đã thể hiện đời sống chứng tá của mình cho

người khác. Thế nên, trước khi kêu gọi người ta sám hối, ông đã ẩn mình trong hoang địa, ăn chay và cầu nguyện. Nếu xưa kia dân Israel lưu đầy trong sa mạc 40 năm để sau đó vào đất hứa, thì Gioan cũng sống đời niên thiếu trong sa mạc để làm vị tiền hô cho Đấng Cứu Thế.

Phần chúng ta, mỗi khi mùa Vọng trở về, liệu chúng ta có bước vào cõi thinh lặng để lãnh hội những ân ban Thiên Chúa dành cho những kẻ đã chịu phép rửa với ơn gọi ngôn sứ? Liệu chúng ta có can đảm loan báo một Đấng Cứu Thế sẽ đến như Gioan “*Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa*”? Hoặc chúng ta có dám hóa mình thành con đường cho Thiên Chúa ngự giá để vinh

quang thánh thiện của Người tỏa rạng và hòa bình công chính cho những ai kính sợ Người? Chính Gioan đã giúp chúng ta bằng cách đưa ra những phương thế để dọn đường cho Chúa đến.

Tiếng kêu của Gioan trong hoang địa lay động và thức tỉnh mỗi chúng ta khi mùa Vọng bắt đầu. Ông đặt chúng ta trước những vấn nạn của lương tâm, kiểm điểm trong cuộc sống và xét mình với tha nhân để trở nên hoàn hảo. Để lắng nghe được lời mời gọi của Gioan, ai nấy phải tạo cho lòng mình trở nên sa mạc. Chính trong thinh lặng, chúng ta dễ dàng nghe tiếng Chúa và nhận ra sứ vụ của mình như ngôn sứ Hôsê đã từng tiên báo: “Thiên Chúa sẽ đưa dân Israel vào sa mạc, vào nơi thanh vắng, để ở đó, lòng kề lòng, Ta sẽ tâm tình với nó” (Hs 2,16).

Quả thực, mùa Vọng mang bầu khí ấm cúng để trở về và mong đợi Chúa đến. Cho nên, mọi người đừng ngần ngại, nhưng hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng. Ngay thẳng không những thể hiện trong tư tưởng, lời nói, việc làm mà còn cả trong tâm hồn nữa. Vì tâm hồn là tiếng nói của lương tâm, tương quan với Thiên Chúa và tha nhân. Mọi người đừng chờ đợi, nhưng hãy khẩn trương lấp

mọi hố sâu ngăn cách. Nếu hố sâu là những hận thù, chia rẽ thì liệu ta có mang hòa bình đến cho người khác được không. Tâm hồn người tín hữu phải được san lấp cho bằng phẳng với lý tưởng mến Chúa yêu người. Đón Chúa bằng cách mọi người đừng ngồi không, nhưng hãy uốn cho thẳng những lối quanh co. Thói khoe khoang, kiêu căng, tự phụ, khinh thường những người khác thì làm sao có thể trở nên nghèo khó để vào nước Trời. Tập sống khiêm nhường như chính Thầy Giêsu đã bước xuống dòng sông Giođan để chịu phép rửa của Gioan Tẩy giả. Và nếu con đường nào còn gồ ghề, mọi người cùng ra tay san cho bằng phẳng chứ đừng làm ngo, trốn tránh. Biết bao người chịu cảnh chia lìa vì thói nóng nảy, ghen tương, ích kỷ và bất hoà. Hãy trở nên đơn sơ và bao dung để có thể dễ dàng được tha thứ.

Tiếc thay, giữa cuộc sống hôm nay, không mấy người nghe được tiếng kêu từ sa mạc của Thánh Gioan Tẩy giả. Hoặc giả như có nghe được, họ vẫn đứng đưng vì nhu cầu vật chất đã mê hoặc họ. Có chăng, họ cũng sửa nhưng chưa có thẳng, cũng lấp nhưng chưa có đầy, cũng uốn nhưng chưa có ngay, và cũng san nhưng chưa có phẳng.

CHÚA NHẬT III MÙA VỌNG - C

(Xp 3,14-18a ; Pl 4,4-7 ; Lc 3,10-18)

Chúa nhật 12.12.2021

NIỀM VUI

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Sứ điệp Tin Mừng Chúa nhật thứ III mùa Vọng mời gọi chúng ta hãy vui lên trong Chúa. Khởi đầu bài đọc thứ I, ngôn sứ Sôphônia khích lệ 'Reo vui lên, thiếu nữ Xion, hò vang dậy đi nào, nhà Israel hỡi! Hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy nức lòng phấn khởi' (Xp 3,14). Giáo hội dùng lời Thánh Phaolô tông đồ kêu gọi tín hữu thành Philipphê để nhắc nhở '*Anh em hãy vui lên trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại, vui lên anh em!*' (Pl 4,4). Và dân chúng, trong bài Tin Mừng, kéo đến gặp Gioan Tẩy giả để xin chỉ giáo phải làm gì. Phải chăng họ cũng muốn đi tìm một niềm vui đích thực?

Niềm vui và hạnh phúc rất cần cho đời sống con người. Ai cũng mong cho đời sống của mình và gia đình luôn đầm ấm yên vui. Tuy nhiên, có những niềm vui tan biến rất nhanh, trong khi đó niềm vui Đấng Cứu Thế là niềm vui vĩnh cửu. Có những niềm vui mà sau đó con

người cảm thấy thất vọng, trong khi niềm vui Con Thiên Chúa xuống thế làm người mang lại ơn cứu độ cho con người. Có những niềm vui mà sau đó con người cảm thấy trống rỗng và chán nản, đang khi đó niềm vui Ngôi Lời nhập thể vẫn được kéo dài hơn 2000 năm qua. Phải chăng, Giáo hội cũng muốn chúng ta đón mừng Chúa Cứu Thế với một niềm vui khôn tả và đích thực. Vậy đâu là niềm vui chính đáng mà con người cần tìm kiếm?

Niềm vui đích thực là niềm vui xuất phát từ nội tâm của con người. Nếu niềm vui chỉ đạt đến mức độ bên ngoài, con người không bao giờ cảm thấy hạnh phúc. Trái lại, niềm vui sẽ mang

lại hạnh phúc khi tâm hồn con người cảm thấy bình an và thư thái. Đó là niềm vui chân chính theo tinh thần Kitô giáo, mà ở đó, con người kết hợp với Thiên Chúa trong mọi nơi mọi lúc và tìm thấy trong hạnh phúc lẫn đau khổ của cuộc đời mình. Vì thế, Thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu đã chia sẻ kinh nghiệm kín múc được niềm vui trong tình yêu của Đức Kitô ‘Niềm vui nằm trong cuộc sống con người và con người có thể đạt được nó bất cứ lúc nào và ở đâu, ngay cả trong lâu đài tráng lệ của hoàng cung hay trong chốn thâm u của ngục tù’. Vậy làm thế nào để chiếm hữu được niềm vui đó?

Thánh Gioan Tẩy giả, trong sứ điệp Tin Mừng hôm nay, đã khuyên dân chúng đi tìm niềm vui đích thực và chính đáng khi họ hỏi ông ‘Chúng tôi phải làm gì?’. Đối với dân chúng, Thánh Gioan khuyên họ sống yêu thương, bác ái, biết nghĩ đến người khác và chia sẻ cho họ những gì mình có, tùy theo khả năng của mỗi người ‘Ai có hai áo thì chia cho những người không có; ai có ăn thì cũng làm như vậy’. Đối với người thu thuế, thánh nhân chỉ cho họ con đường liêm chính trong khi làm

việc bằng cách đừng lợi dụng địa vị của mình, cũng như ‘đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho các anh’. Cuối cùng, Gioan Tẩy giả đưa ra cho binh lính con đường công bình và bác ái để sở hữu niềm vui ‘chớ hà hiếp ai, cũng đừng chiếm đoạt của người, hãy bằng lòng với đồng lương của mình’. Tựu trung, chu toàn bốn phận một cách nghiêm túc và quên mình phục vụ vì người khác là con đường dẫn đến niềm vui chân chính và đích thực.

Thời gian vừa qua, thế giới nói chung và quê hương Việt Nam nói riêng, phải đương đầu với đại dịch Covid. Thế nhưng, vẫn có những người dám xả thân và phục vụ để xoa dịu những nỗi đau thể xác của các bệnh nhân và mang lại cho họ niềm vui và sự bình an trong tâm hồn. Phải chăng đó là niềm vui đích thực và chân chính của người Kitô hữu?

Mong thay các anh chị em trong GDPTTCG, trong mùa Vọng này, cũng mang lại niềm vui cho nhiều người, nhất là những người kém may mắn hơn chúng ta, và những người còn đang đi tìm ánh sáng của của Ngôi Lời nhập thể.

CHÚA NHẬT IV MÙA VỌNG - C (Mk 5,1-4a; Hr 10,5-10; Lc 1,39-45)

Chúa nhật 19.12.2021

THĂM VIẾNG

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Trong thời gian đại dịch Covid, có rất nhiều tình nguyện viên đã tự nguyện tham gia các chương trình thiện nguyện, thăm viếng, chăm sóc và phục vụ cho các bệnh nhân. Họ đã không quản ngại về thời gian, sức khỏe, và ngay cả mạng sống của mình, đến các bệnh viện hoặc các trung tâm cách ly, để mang lại niềm vui, sức khỏe, và sự sống cho những anh chị em đang phải đối đầu với căn bệnh nguy hiểm của thế kỷ. Cũng thế, sự thăm viếng của Đức Maria trong bài Tin Mừng hôm nay, cũng đem lại niềm vui và hạnh phúc cho người chị họ Elizabét.

Khi biết tin Elisabét mang thai, Đức Maria đã không quản ngại đường xá xa xôi, lên đường thăm viếng và giúp đỡ người chị họ của mình. Thái độ 'vội vã' chứng tỏ Mẹ rất tinh ý và nhạy cảm với nhu cầu của người khác, mặc cho gian khó và nguy hiểm. Lòng trắc ẩn đã thôi thúc Mẹ vượt qua tất cả để sẵn sàng đến với tha nhân. Đó là nét đẹp của một người mẹ về lòng yêu thương với trái tim hết sức nhạy cảm trước những khó khăn của

người khác. Sự thăm viếng của Mẹ, xuất phát từ con tim chỉ nghĩ đến hạnh phúc của người khác. Điều đó khơi dậy trong mỗi chúng ta niềm vui thăm viếng, bởi lẽ đối với người tín hữu, hạnh phúc và đau khổ của anh chị em mình cũng là hạnh phúc và đau khổ của chúng ta. Thế nên, nhiều anh chị em rất can đảm lên đường thăm viếng các bệnh nhân Covid trong thời gian vừa qua.

Khi thăm viếng chúng ta sẽ được gặp gỡ. Chắc chắn cuộc thăm viếng của Đức Maria dành cho người chị họ Elizabét mang một ý nghĩa quan trọng. Sau khi được sứ thần truyền tin, Đức Maria cũng chuyển giao lời chào ấy cho người chị họ của mình 'Bà vào nhà ông

Dacaria và chào hỏi bà Elisabét'. Nếu lời chào của sứ thần mang lại cho Mẹ một trọng trách cao vời, thì lời chào của Mẹ dành cho bà Elisabet một niềm vui khôn tả. Mẹ không đến thăm viếng một mình, nhưng cùng với Con của Mẹ. Lời chào thăm viếng của Mẹ biểu lộ sự hiện diện của Thiên Chúa. Đó cũng chính là lý do tại sao hài nhi trong lòng của bà Elisabét lại vui sướng và nhảy mừng đến như vậy. Cũng thế, các bệnh nhân Covid được phục hồi, một phần do họ nhận được nguồn an ủi, động viên cũng như sự thăm viếng của các thiện nguyện viên.

Đức Maria, bà Elisabét, và Thánh Gioan là những nhân vật đầu tiên được may mắn và diễm phúc gặp gỡ đấng Mêsia, Ngôi Lời của Thiên Chúa. Cuộc thăm viếng của sứ thần Gabriel đã làm cho niềm vui được lan tỏa và nhân rộng. Mẹ Maria vội vã lên đường với một niềm vui phấn chấn để giới thiệu Đấng Cứu Thế cho người chị họ. Bà Elisabét, sau khi nhận được lời chào của người em họ, đã cất lời tán dương ca tụng tận đáy lòng *'Bởi đâu tôi được thân mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này'*. Tán dương Đức Maria cũng chính là ca khen Thiên Chúa đã viếng

thăm dân người. Thánh Gioan nhảy mừng trong lòng thân mẫu vì được nghe những lời chào đón và chúc phúc của hai người mẹ. Đẹp biết bao hình ảnh hai người mẹ cũng như hai trẻ thơ gặp nhau trong niềm vui chia sẻ và trao ban.

Tóm lại, sứ điệp Tin Mừng Chúa nhật thứ IV mùa Vọng để lại cho chúng ta một mẫu gương thăm viếng của Đức Maria. Việc thăm viếng của Mẹ không hẳn để đến giúp người chị họ trong lúc mang thai cho bằng Mẹ muốn giới thiệu và chia sẻ niềm vui vì được cứu mang Đấng Cứu Thế. Chính vì thế, niềm vui khôn tả của bà Elisabét được thốt lên bằng lời ca tụng tán dương. Đó cũng là niềm vui hân hoan của toàn thể Giáo hội được đón nhận ơn cứu độ từ Đấng Emmanuel, Ngôi Lời nhập thể.

Gần đến ngày kỷ niệm Con Thiên Chúa xuống thế làm người, mỗi tín hữu, cách riêng với anh chị em trong GPPTTCG, hãy dành một chút thời gian để thăm viếng một người già nua, một mảnh đời bất hạnh, một người nghèo khó, hay một trẻ em vô gia cư... Đó là một cử chỉ đẹp để giới thiệu Hài Nhi Giêsu cho những người chưa biết Chúa.

LỄ THÁNH GIA THẮT

(1Sm 1,20-22.24-28; 1 Ga 3,1-2.2124; Lc 2,41-52)

Chúa nhật 26.12.2021

BỔN PHẬN

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Hạnh phúc trong gia đình hệ tại việc chu toàn bổn phận của mỗi thành viên và sự quan tâm lẫn nhau. Thánh Gia là một mẫu gương về đời sống gia đình, trong đó mỗi thành viên đều chu toàn thánh ý của Thiên Chúa, cũng như hoàn thành vai trò mà mỗi người đảm trách. Chúa Giêsu, trong bài Tin Mừng hôm nay, để lại cho chúng ta một mẫu gương vâng phục để chu toàn bổn phận mà Thiên Chúa Cha đã trao phó, đồng thời vâng phục mẹ cha trong sự khôn ngoan và hiểu biết.

Mở đầu đoạn Tin Mừng, Thánh Luca cho độc giả thấy sự chu toàn bổn phận của gia đình Thánh Gia. Hai ông bà đưa Chúa Giêsu, khi ấy Ngài được 12 tuổi, lên đền thờ để mừng lễ Vượt Qua theo như luật định ‘mỗi năm ba lần, tất cả đàn ông con trai của người phải đến trước nhan Chúa Tể là Đức Chúa, Thiên Chúa của Israel’ (Xh 34,23). Sau kỳ lễ, cha mẹ Ngài trở về Giêrusalem, còn Ngài ở lại trong đền thờ, ngồi

giữa các thầy tiến sĩ để giảng dạy. Phải chăng Chúa Giêsu thể hiện sứ vụ của mình? Tin Mừng cho biết Ngài bắt đầu thi hành bổn phận ở nhà của Cha Ngài.

Chúa Giêsu ở lại đền thờ, Ngài lắng nghe cuộc đối thoại của các vị thầy, đặt câu hỏi và khiến người ta kinh ngạc vì sự khôn ngoan thông thái của Ngài. Mới 12 tuổi, Chúa Giêsu dám hiên ngang ‘ngồi giữa các bậc thầy’, không một chút do dự, sợ hãi. Hành động ấy cho thấy Ngài tự lo báo sứ vụ của mình, và Ngài sẽ giảng dạy đầy uy quyền trong toàn cõi Israel cũng như ngay tại đền thờ. Và quả thực, sau này khi Chúa Giêsu đi loan báo Tin Mừng thì ‘toàn dân đến với Người trong đền thờ để nghe Người giảng dạy’ (Lc 21,38).

Chúa Giêsu ở lại đền thờ mà cha mẹ Ngài không hay biết. Chúa Giêsu đặt tương quan của Ngài với Chúa Cha lên trên tương quan của Ngài với cha mẹ. Ngài tuân phục thánh ý Chúa Cha đã trao phó là làm cho danh Chúa Cha được vinh danh và giới thiệu cho mọi người. Thế nên, đây là cơ hội và dịp thuận tiện để Chúa Giêsu, một đàng nói cho người ta biết về Thiên Chúa Cha, đàng khác, cũng chính Ngài mạc khải sứ vụ của mình khi đến trần gian. Và đền thờ chính là nơi Ngài sẽ giảng dạy như Đấng có uy quyền.

Việc Chúa Giêsu ở lại trong đền thờ giảng dạy, chứng tỏ Ngài vượt qua phạm vi gia đình huyết thống. Ngài không vun xới cho gia đình riêng của mình. Trái lại, Ngài chỉ nghĩ đến gia đình chung của cả nhân loại sẽ được cứu độ. Việc xây dựng ngôi nhà riêng cho toàn nhân loại vượt lên trên quyền lợi của gia đình ruột thịt. Ngài đã từng nói cho người ta biết rằng, Ngài đến không phải đem hòa bình, nhưng là gươm giáo; chia rẽ con cái khỏi cha mẹ; ngăn cách con dâu khỏi mẹ chồng; và khiến những người trong gia đình trở thành kẻ thù của nhau. Chúa Giêsu làm như thế để cho nhân loại hiểu rằng, chúng ta còn có một gia đình khác, quan trọng

hơn và cần phải được xây dựng. Mỗi quan hệ trong gia đình này không theo kiểu quan hệ cha con, anh em theo máu huyết. Ngược lại, mỗi quan hệ cao quý cha con, anh chị em dựa trên việc thực thi thánh ý Thiên Chúa. Do vậy, Chúa Giêsu tuyên bố *'Ai là mẹ Ta và ai là anh em Ta, đó là người nghe và thực hành Lời Chúa'* (Mt 12,48-49).

Tuy nhiên, nói như thế không có nghĩa là Chúa Giêsu lơ là trong bốn phận làm con đối với cha mẹ Ngài. Dầu là Con Thiên Chúa, nhưng Chúa Giêsu đã trở thành người con hết lòng yêu thương và vâng phục cha mẹ trần thế. Với 33 năm sống ở trần gian, Ngài đã dành tròn 30 năm để phụng dưỡng cha mẹ, xây dựng gia đình Thánh Gia đầm ấm, hạnh phúc và an vui. Ngài luôn tỏ ra là người con ngoan hiền và hiếu thảo, đến nỗi Thánh Luca tóm tắt cuộc sống tại gia của Ngài trong sự vâng phục mẹ cha *'...ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa trước mặt Thiên Chúa và người ta'* (Lc 2,52).

Mong thay cho những người con trong gia đình luôn biết chu toàn bốn phận làm con với cha mẹ theo gương vâng phục của Chúa Giêsu.

LỜI NGUYỆN NỬA ĐÊM

Nguyễn Thanh Hà

*Nửa đêm con Chúa Giáng Sinh
Ngàn sao thức giấc lung linh sáng ngời
Triều Thần ca hát vang trời
Vinh danh Chúa đến lòng người bình an
Vì thương con cái làm than
Sa tan trói buộc trăm năm kiếp người
Nửa đêm con Chúa chào đời
Dem ơn cứu độ đến nơi khổ sầu
Là nguồn ánh sáng nhiệm màu
Tẩy chay tội lỗi rục màu tình yêu
Ngài không chọn chốn sang giàu
Nhận nơi nghèo khó tiêu điều nấu thân
Đồng hành đau khổ gian trần
Để người được hưởng hồng ân Chúa Trò
Nửa đêm con Chúa chào đời
Giữa cơn đại dịch người người lo âu
Cùng nhau tha thiết nguyện cầu
Mong cho thế giới sáng màu đức tin
Khắp nơi được đón thanh bình
Gặp nhau vui khoẻ trong tình yêu thương
Khai thông mở lối con đường
Con tim mở hội vui mừng Giáng Sinh.*

GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN

lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết

LỊCH SỬ ƠN CỨU ĐỘ PHẦN I: CỰU ƯỚC CHUẨN BỊ ƠN CỨU ĐỘ

Chương V: THỜI KỲ LƯU ĐÀY

I. Biến cố lưu đày

Cuộc lưu đày Babylon của những phần tử ưu tú thuộc dân tộc Do Thái là một trong những biến cố lớn trong lịch sử cứu độ. Ở Đông phương ngày xưa, việc phát lưu thường được áp dụng cho những dân tộc bại trận. Từ năm -734 (*trước Công nguyên*), vài thành phố của vương quốc Israel đã phải chịu kinh nghiệm đau thương này (2V 15,29), rồi đến năm -721 thì cả vương quốc Israel (2V 17,6). Nhưng những cuộc phát lưu ghi dấu ấn sâu đậm nhất trong lịch sử dân giao ước là những cuộc phát lưu do Nabuchodonosor thực hiện đối với vương quốc Giuđa và Giêrusalem vào các năm -597,

-587, -582 (2V 24,14; 25,11; Gr 25,23^{tt}). Vì thế, danh từ “lưu đày” được dùng để đặc biệt chỉ các cuộc phát lưu này. Theo sự phỏng đoán khác nhau, thì khoảng 25÷50 ngàn người Giuđa bị đưa đi lưu đày và đó là những thành phần ưu tú trong dân. Có thể nói niềm hy vọng cứu độ tập trung về Babylon, bởi vì Giêrêmia đã nói cách rõ ràng rằng, số sót được Thiên Chúa tuyển chọn

để kiến tạo lại dân Người sẽ là những người bị lưu đày, chứ không phải những người Giuđa được để lại trong xứ.

Cuộc sống vật chất của những kẻ bị lưu đày không phải luôn luôn khổ cực, nó đã dịu dần với thời gian (2V 25,27-30). Nhưng con đường hồi cư vẫn còn khép kín. Để mở ngõ con đường này, cần phải đợi đến khi Babylon sụp đổ và có sắc chỉ của Kyrô năm -538.

II. Nguyên nhân cuộc lưu đày

Đối với một sử gia vô thần thì cuộc lưu đày Babylon chỉ là một hậu quả của tình hình chính trị, khi mà các đế quốc lớn có tham vọng bành trướng lãnh thổ, nắm quyền chỉ huy về chính trị, văn hóa và tôn giáo.

Tuy nhiên, vì lịch sử Israel là một lịch sử thánh, nên biến cố này phải được nhìn dưới khía cạnh tôn giáo mới hiểu được. Như chúng ta đã thấy, Thiên Chúa đã ký kết giao ước với Israel. Nhưng dân Israel đã ngày càng phản bội giao ước.

Mặc dù Thiên Chúa đã sai các ngôn sứ đến can thiệp, cảnh cáo, nhưng các vua Chúa Israel và Giuđa đã dẫn đưa dân chúng vào con đường sùng bái ngẫu tượng và lãng quên các điều kiện của giao ước. Cũng có vài ông vua trung thành nhưng không đủ để giữ dân khỏi nguy cơ này. Tóm lại, từ vua, tư tế cho đến dân chúng đều đã phạm tội, làm hoen ố đất thánh và đền thờ. Chính tội lỗi là nguyên nhân chính của cuộc lưu đày.

III. Những thử thách của cuộc lưu đày

Trước hết, cuộc ra đi bị đất này kéo theo một đời sống cơ cực nơi đất khách quê người là nỗi đau đớn lớn cho những kẻ bị lưu đày: bị ngược đãi, sống kiếp nô lệ. Tuy nhiên, thử thách lớn lao nhất đối với họ là thử thách về đức tin.

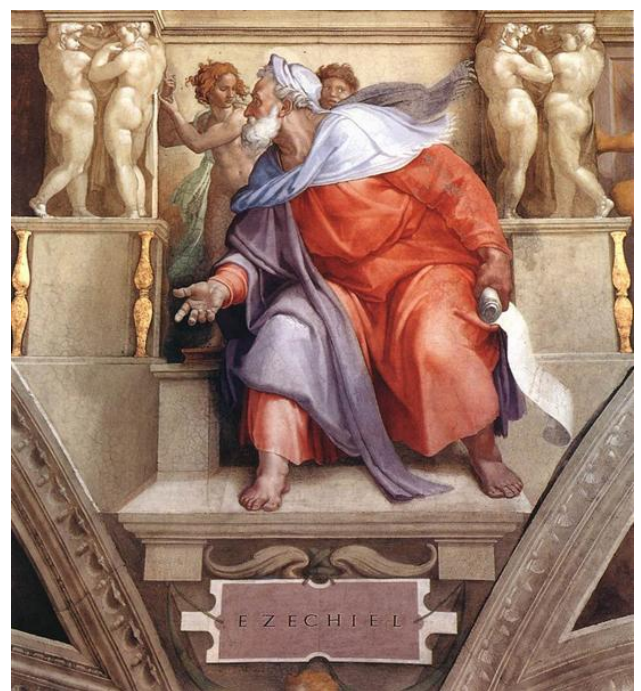
Trước hết là thử thách về niềm tin vào sự hiện diện đầy quyền năng của Thiên Chúa. Theo quan niệm của người xưa, một dân tộc bị thua một dân tộc khác, tức là thần của họ thua thần của dân tộc đó. Trước đây cha ông của người Israel đã kể lại rằng Giavê là Thiên Chúa hùng mạnh đã thi thố quyền năng để cứu chữa họ. Bây giờ khi thành Giêrusalem thất thủ thì Giavê ở đâu? Và bây giờ Người đang ở đâu, khi mà lãnh thổ đã bị rơi vào tay dân ngoại? Qua cuộc chiến thắng này, người Babylon rao rêu rằng thần Marduk của họ mạnh hơn Giavê của Israel. Làm sao có thể trả lời họ đây? Và làm sao có thể cắt nghĩa được sự phồn vinh của các thành thị ở Babylon nếu không giả thiết có sự phù trợ của các thần địa phương? Đối với nhiều người bị lưu đày, thì lịch sử giao ước của họ với Giavê chỉ là ảo vọng.

Thứ đến là thử thách về niềm tin vào sự trung tín của Thiên Chúa. Cuộc lưu đày này có vẻ đảo lộn tất cả những lời

hứa cứu độ liên quan đến đất hứa, nhà Đavit và đền thờ. Đất hứa bị ngoại bang xâm chiếm và dân bị đuổi đi, nhà Đavit toàn những ông vua vô đạo và nay không còn giữ nổi ngai vàng, đền thờ cũng bị phá hủy. Đứng trước thử thách này nhiều người Israel đã bị mất đức tin.

IV. Những lợi ích của cuộc lưu đày

Cuộc lưu đày Babylon chỉ kéo dài hơn nửa thế kỷ, nhưng giai đoạn ngắn ngủi này lại có một tầm quan trọng giống như 40 năm trong hoang địa xưa và đã đem lại cho dân Do Thái nhiều lợi ích thiêng liêng.

Cuộc lưu đày là điều cần thiết để thanh tẩy, canh tân và phục hưng dân Chúa. Đã từ lâu dân chúng chìm sâu trong trụy lạc, sùng bái ngẫu tượng và bất công. Tệ hơn nữa, sự chuộng hình thức bên ngoài đã làm cho việc giữ đạo trở thành giả dối. Do đó cần phải trị tận gốc căn bệnh này bằng một cuộc giải phẫu, cho dù có đau đớn: lưu đày được coi như con dao mổ của Thiên Chúa.

Trước hết cuộc lưu đày giúp họ nhận ra tính cách trầm trọng và tai hại của tội ác và việc phản bội giao ước để họ trở về với giao ước tận tâm hồn.

Thứ đến, việc mất đi đền thờ và lễ nghi phụng vụ giúp dân hiểu được rằng con người cần thờ phượng Thiên Chúa bằng tâm hồn chứ không phải bằng bề ngoài và lễ vật. Chúa ưa thích nhất không phải là chiên bò, nhưng là chính bản thân mình.

Ngoài ra, nhờ cuộc lưu đày sống chung với các dân tộc, Israel được mạc khải cho biết tính phổ quát của ơn cứu độ, vì

Thiên Chúa xuất hiện không những là Thiên Chúa của Israel mà còn là Thiên Chúa của chư dân (Tb 13,1-5).

Hơn nữa sự gia tăng đời sống thánh thiện chân thật bên trong đi đôi với sự hăm mộ học hỏi lời Chúa và cầu nguyện. Giờ đây không còn đền thờ và lễ tế nữa, dân chúng bắt đầu chú tâm nhiều hơn vào việc tìm hiểu và suy niệm lời Chúa. Những sách kinh điển được thu thập lại, được in ra và phổ biến. Những sách ngôn sứ cũng được sưu tập và có lẽ lần đầu tiên được quý trọng. Các tư tế xưa bỏ nhiều thì giờ vào các nghi lễ, nay tập trung vào việc nghiên cứu lời Chúa để dạy dỗ dân chúng.

Những người có công lớn nhất trong cuộc thanh tẩy thiêng liêng này là các ngôn sứ. Các ngài giúp dân nhận ra ý nghĩa tôn giáo của cuộc lưu đày và giúp họ chấp nhận đi vào cuộc thanh tẩy ấy. Những sách ngôn sứ của ngôn sứ Giêrêmia mà trước đây họ mĩa mai bây giờ đã ứng nghiệm, khiến họ tôn kính các ngôn sứ

và tin tưởng vào lời dạy của các ngài. Trước kia Giêrêmia bị bách hại thì nay được quý mến nhất trong các ngôn sứ. Trong những kẻ lưu đày, Thiên Chúa đã chọn những người kế vị ông để hướng dẫn và nâng đỡ dân. Hai vị ngôn sứ nổi bật trong thời kỳ này là Êdêkiel và Isaia II. Nhờ sự hướng dẫn của các ngôn sứ, chẳng những dân Israel không bị tiêm nhiễm việc sùng bái ngẫu tượng, mà còn được đổi mới để trở thành sứ giả và chứng nhân của Thiên Chúa giữa lương dân, thành ánh sáng muôn dân, loan báo triều đại phổ quát của Giêhôva vào thời cánh chung.

Cuối cùng, bài học của cuộc lưu đày vẫn có giá trị cho các Kitô hữu mọi thời. Theo một nghĩa nào đó, người Kitô hữu sống giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian, bởi vì thế gian đối với họ như một nơi khách đày. Do đó, họ phải luôn luôn nhớ đến sự thánh thiện của Thiên Chúa là Đấng không thể thông đồng với sự dữ và phải luôn hướng về Đức

Kitô là vị Cứu Tinh để được dẫn đưa về quê trời.

Tóm lại, trong khi những người còn ở lại Giêrusalem và các vùng phụ cận sống một cuộc sống không lý tưởng và không ảnh hưởng, thì “số còn lại” của những người bị lưu đày đã canh tân sâu sắc đời sống tôn giáo của mình, tìm lại được sự trung thành với giao ước và tình yêu đối với Thiên Chúa của các tổ phụ. Thiên Chúa phạt dân chúng là để thay đổi con tim chai đá của họ thành con tim mềm mại (Ed 36,26). Có thể gọi cuộc lưu đày là cuộc phục hưng thiêng liêng dưới ảnh hưởng các ngôn sứ. Vì không duy trì được sinh hoạt phụng tự, họ đã dùng các thánh vịnh và bài đọc để tổ chức các buổi phụng vụ. Họ suy tư về lịch sử, thu thập và biên soạn các truyền thống, các lời sấm ngôn sứ. Hơn nữa, vì phải sống chung với các dân khác, nên lần đầu tiên họ đặt vấn đề về sự cứu độ của dân ngoại

ĐÊM TÌNH YÊU HUYỀN NHIỆM

Anna Têrêsa Thùy Linh
Xứ đoàn Tân Lập

Một đêm xưa, hơn hai ngàn năm trước
Loài người đã đi đến bước tận cùng
Bao bạo tàn, áp bức, phạm thượng, nhiều như ong
Sống mê đắm, buông tuồng trong vũng tội.

Người cùng khổ đã lâu rồi ngẩng cao đầu trông đợi
Mây trời mưa xuống tắm gội mọi sinh linh,
Thắp sáng lửa tin yêu, lửa bác ái, công bình
Công bố năm hồng ân, loan truyền ngày giải phóng.

Người đã đến, đêm tình yêu lắng đọng
Đã bị loại trừ, chịu chối bỏ, khước từ
Ngài là Tình yêu nguyên, nguồn ánh sáng thiên thu
Sinh hạ đồng không, tuyết sương lạnh giá.

Ngài đã bỏ ngai báu chín tầng trời cao cả
Mang phận người sinh trong hang đá quanh quẽ cô đơn
Cùng với chiên bò, nệm lót cỏ rơm
Đèn trời soi: Ánh sao băng rơi rớt.

Họ dắt gia súc đến phượng thờ Con Một
Các mục đồng ngây ngất ngắm Hải Nhi
Cảm xúc trào dâng, cát bụi cũng thềm thì
Kìa! Đàn súc vật quý thở hơi sưởi ấm.

Con Thiên Chúa giáng trần đêm thanh vắng
Khắp tầng trời Thiên Thần Chúa xướng ca
Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế muôn nhà,
Em-ma-nu-en dựng xây trời đất mới.

Ngài ban cho nhân loại nguồn ơn cứu rỗi
Lời Tin Mừng gieo vãi khắp nhân gian

Tình huyền siêu, lòng Thương Xót chứa chan
Đấng Chí Thánh, Vua đất trời muôn muôn thuở.

Chư dân hỡi! Hãy chúc tụng, vinh danh Thiên Chúa
Sinh xuống làm người, cư ngụ giữa chúng ta
Trời đất vang hoà: Al-lê-lu-ia!
Mừng vui lên! Kính dâng Chúa Hài Đồng, Đấng Cứu Tinh đã đến.

Đêm linh thiêng, đêm tình yêu huyền nhiệm
Đêm giao hòa, nối liền đất với trời
Đêm Chúa tế càn khôn giáng thế làm người
Đêm chấp cánh cho con người bay lên tới Chúa.

MỪNG CHÚA GIÁNG SINH

Jos. Nhật Quang
Xứ đoàn Tân Hưng

*Đêm nay Chúa xuống gian trần
Giáo đường thanh thót trong ngần thánh ca
Phố phường rực ánh đèn hoa
Người người nô nức, trao nhau ân tình.*

*Mừng đêm Giáng thế an bình
Hồng ân Cứu rỗi chúng sinh muôn đời
Niềm tin thấp sáng nơi nơi
Lòng người khắp bốn phương trời hân hoan*

*Vinh danh Thiên Chúa cao sang
Thiện tâm trần thế huy hoàng thắm tươi.*

CHO VÀ NHẬN

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

*“Người làm chồng hãy yêu thương vợ
như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh
và hiến mình vì Hội Thánh” (Ep 5, 25)*

Cựu tổng thống Mỹ, George Bush (cha), cưới bà Barbara được 50 năm thì tổ chức Lễ cưới Vàng, gọi là Kim Khánh Hôn Phối. Điều đáng nói là cặp vợ chồng lão thành này, suốt 50 năm chung sống không hề to tiếng với nhau.

Được hỏi: *“Bí quyết nào khiến ông bà luôn đầm ấm như thế?”*. Bà Barbara bật mí:

“Chúng tôi luôn nhường nhịn, cảm thông và chia sẻ với nhau”.

Ông Bush thêm vào: *“Điều làm nên hạnh phúc gia đình là chúng tôi luôn chia sẻ vui buồn với nhau”.*

Anh chị thân mến!

Thánh Phaolô đã dạy: *“Người làm chồng hãy yêu thương vợ như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và hiến*

mình vì Hội Thánh” (Ep 5,25). Yêu như Đức Kitô là cho đi, là hiến thân, là trao ban:

1. Yêu là cho đi

Cho đi sức khoẻ, cho đi thời giờ, cho đi tình thương của mình. Vợ chồng sống bên nhau, sẽ phải cho đi như thế suốt cuộc đời. Cho đi không quản mệt nhọc, hy sinh, vất vả; cho đi với tất cả tình yêu sâu đậm và con tim chân thành.

Cho đi như thế, chính là cùng nhau chia sẻ những gánh nặng của công việc, cùng chịu trách nhiệm nuôi dạy con cái, cùng nhau vượt qua thử thách khi ốm đau, bệnh hoạn, tai nạn hay thất nghiệp...

Đừng ngần ngại cho đi. Bởi lẽ, khi cho đi, anh chị sẽ thấy thế giới này rộng lớn minh mông, anh chị sẽ thấy tình yêu có muôn điều kỳ diệu. Lúc đó, anh chị sẽ là những cô gái, những chàng trai xứng đáng được yêu thương nhất trên đời. Vì yêu thương, đơn giản chỉ là cho đi!

Mẹ Têrêsa Calcutta nói: *“Yêu là cho đi chính mình”*. Thật vậy, yêu là cho đi những

gì mình có, và còn cho đi chính bản thân mình. Như thế, yêu cũng là từ bỏ, là hy sinh, là hiến thân cho người mình yêu. Chúa Giêsu nói: *“Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của kẻ dám thí mạng sống vì người mình yêu” (Ga 15,13).*

2. Yêu là nhận lãnh

Yêu cũng là nhận lãnh. Không chỉ là nhận quà, nhận những biểu lộ thiện cảm, mà còn nhận cả con người của họ, với những khuyết điểm, ưu tư, lo lắng của họ. Nhận lãnh trong hôn nhân là chấp nhận nhau một cách toàn diện. Đó là yêu thương cách cao đẹp nhất.

Hãy nói lời cảm ơn chân thành về tất cả những gì họ đã làm vì mình.

Hãy làm cho họ ngạc nhiên bằng những món quà lớn hay nhỏ tùy khả năng.

Hãy thực hiện một điều gì đó một cách đặc biệt dành cho họ, để bày tỏ tấm lòng cảm mến tri ân.

Nếu khi được nhận, anh chị hãy biểu lộ cho người bạn đời thấy, rằng mình luôn trân

quý và nhớ mãi những gì họ làm cho mình.

Anh chị thân mến!

Để kết thúc, xin kể cho anh chị một câu chuyện rất cảm động sau đây: Robert là con của vua Guillaume. Trên đường đi đánh giặc, Robert bị một mũi tên độc. Chỉ còn cách duy nhất là có người tình nguyện dùng miệng hút chất độc ra. Ông từ chối không muốn cho ai phải chết oan vì đã cứu mình. Thế nhưng, khi ông lên cơn sốt mê man, vợ ông là công chúa Sybille đã ghé miệng, hút chất độc trong vết thương của chồng. Bà đã chết ngay, sau khi cứu sống chồng mình!

Thật vậy, chết cho tình yêu là chuyện rất khó, nhưng sống mỗi ngày cho tình yêu còn khó hơn nhiều. Chờ có dịp để chết cho tình yêu thì hiếm lắm. Nhưng anh chị có thể chết cho tình yêu bằng những hy sinh nho nhỏ hằng ngày.

Thánh Phaolô khuyên: *“Người làm chồng hãy yêu thương vợ như Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và hiến mình vì Hội Thánh”* (Ep 5,25). Vì thế, anh cần phải hết lòng yêu thương và sẵn sàng hiến thân vì chị. Đáp lại, chị hãy yêu thương và hiến thân cho anh cũng như vậy. Đó là “cho và nhận” trong hôn nhân. Chính tình yêu dâng hiến đó, không chỉ đem lại niềm vui và hạnh phúc cho gia đình anh chị, mà còn làm bằng chứng cho tình yêu sâu đậm giữa Đức Kitô và Hội Thánh.

Đó cũng là bí quyết để anh chị hạnh phúc bên nhau suốt đời. Chúc anh chị luôn sống trong tình yêu của Chúa và tình yêu của nhau, cho hoa hạnh phúc mãi tỏa hương thơm ngát trong vườn hoa tình yêu của anh chị, hôm nay và mãi mãi.

TÂM LÒNG NGƯỜI PHỤ NỮ

Đaminh Nguyễn Văn Cửu
Xứ đoàn Chợ cầu

Ngoan hay nổi loạn:

Điều kỳ diệu của Thiên Chúa trong việc tạo thành vũ trụ, trời đất, thiên nhiên, loài vật, loài người là Ngài đã đặt con người lên hàng tột đỉnh, là họa ảnh của Đấng tối cao. Quyền tự do được trao ban là hành vi con người đáp trả lại tình yêu Thiên Chúa trong cuộc sống.

Từ hư vô Thiên Chúa làm nên vũ trụ bằng lời quyền năng “Thiên Chúa phán”. Như vậy tỏ hiện hành vi “Thiên Chúa làm”.

Một giáo huấn mang vết tích của thời đại, hành vi xác định nguyên tổ loài người đã phạm tội, hành vi này đã tông

truyền lại cho con cháu ngày nay: Con rắn thể hiện điều dữ, là sự cấm đoán là quỷ ma. Hình ảnh của ma quỷ rất khôn khéo trong việc dối lừa con người, làm chao đảo về tinh thần cũng như vật chất trong cuộc sống.

Người đàn bà là động mạch tình yêu được Thiên Chúa trao ban cho đàn ông để nên sự sống, nhưng đã nhìn nhận tình yêu đó bằng sự đáp trả không vâng phục Thiên Chúa, rồi đổ lỗi cho nhau cách này cách khác, tại cái này tại cái kia!! Lỗi tội đã giáng họa cho con cháu.

Tình yêu Thiên Chúa định rằng:

Loài người chóp đỉnh Ta
hằng yêu thương
Quý ma chạm bẫy vấn vương
Hành vi đáp trả con đường
tội khiên.

Trọng nam khinh nữ

Chính người phụ nữ đã phạm tội trước, nên ngay từ ban đầu xuất phát các tập tính, do quyền năng, Thiên Chúa phán: Đàn ông phải đảm trách những công việc nặng nhọc, phải lao động mới có miếng cơm manh áo để ăn, để mặc. Lời Chúa trong thư Ê-Phê-xô đã nói: “Vì lòng kính sợ Đức Kitô, anh em hãy từng phục lẫn nhau, người làm vợ hãy từng phục chồng như từng phục Chúa, vì chồng là đầu của vợ cũng như Đức Kitô là đầu của Hội Thánh” (Ep 6,21-23).

Qua quá trình sống, tập tính này đã ngầm phân chia hình thức lao động giữa nam và nữ. Từ đó, trong tâm tưởng con người luôn mặc định đàn ông là trụ cột trong gia đình, gánh vác những việc lớn lao, nặng nhọc, còn phụ nữ thì làm những việc nhẹ nhàng hơn, giúp việc gia đình, nội trợ, cơm nước, vá may... điều này có phần hợp với xã hội thời phong kiến, làm cho vai trò của người đàn ông được

đặt lên cao hơn so với phụ nữ, nên người phụ nữ chẳng khác là tôi đòi, là nô lệ. Nói thế vì:

Trước mắt ta thấy rõ thời phong kiến đã xảy ra như vậy ở giới địa chủ, đàn ông quá lạm dụng quyền hành, hống hách đưa đến cách cư xử bạo hành gia đình, các tội tở, người phục vụ.

Ông bà xưa có nói: “Trọng nam khinh nữ, nam tôn nữ tỳ”, kỳ thực câu nói này không chỉ nam giới thì cao quý, còn nữ giới thì thấp hèn, mà là hai giới theo trạng thái tự nhiên của loài người. Có thể nói như sau: Tôn có nghĩa là trên cao, tượng trưng cho trời; còn tỳ ở dưới thấp, tượng trưng cho đất. Trời ở trên cao còn đất dưới thấp để điều hòa âm dương, cân bằng cuộc sống loài người.

Ngày nay có nhiều cuộc cách mạng đã làm đổi thay: nam nữ được bình đẳng, bình quyền, hợp nhất nên một để điều hòa cuộc sống, đưa đến một tình yêu vẹn toàn tràn đầy niềm vui hạnh phúc.

Hình ảnh nam nữ vẹn toàn
Sống yêu phục vụ đích đàn
ngả hoa.

Dòng dõi người phụ nữ

Ngôi Lời nhập thể và sự hiệp thông với Chúa Cha và Chúa Con.

Khi người phụ nữ thời kiến tạo đã phạm tội, lòng xót thương của Thiên Chúa đã ngập tràn thế giới, một dòng dõi người phụ nữ được hình thành, Đức trinh nữ Maria làng Nazaret, Thiên Chúa đã đặt người nữ này lên hàng cao trọng, qua lời của Sứ Thần: “Này đây, trinh nữ sẽ thụ thai và hạ sinh một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Emmanuen, nghĩa là “Thiên Chúa ở cùng chúng ta” (Mt 1,23).

Nhờ mầu nhiệm Truyền tin, Đức Maria đã “Xin vâng” chấp nhận nên một để hiệp thông vào công trình cứu độ của Thiên Chúa.

Người nữ ngoan hiền biết nhìn xa trông rộng, biết cộng tác với Thiên Chúa để đem lại sự bình an và hạnh phúc cho nhân loại, được hưởng nhờ đức minh trí và sự khôn ngoan nơi Mẹ Maria, các phụ nữ đã có những giá trị đạo đức thánh thiện “Tam tông tứ đức”.

Nhân gian tội lỗi đẩy xa

“Xin vâng” mầu nhiệm toát ra tình nồng

Thuận theo ý Chúa một lòng
Đức Maria trinh nữ hiệp công cứu đời.

Nhân gian ngày nay còn có câu nói rằng: “Ruộng sâu trâu nái không bằng gái đầu lòng”, sự đề cao người con gái mà không của cải vật chất nào sánh được. Còn có thành ngữ nói rằng: “Lệnh ông không bằng công bà” hay là: “Nhất vợ nhì trời”, phát xuất một tình yêu vô cùng cao quý, đã yêu thì không còn sự gì cách biệt, vợ chồng cùng chung tay chung sức trong việc xây tổ ấm gia đình “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”

Ngày nay tư tưởng trọng nam khinh nữ không còn đậm nét, người phụ nữ đã hòa nhập xã hội, nắm giữ nhiều trọng trách, cương vị, địa vị không thua kém gì nam giới, thế nên dù nam hay nữ vẫn là những hình ảnh con người được Thiên Chúa dựng nên, được ban quyền để yêu thương nhau, tôn trọng nhau, cùng nhau xây dựng gia đình hiến thánh cho Thiên Chúa trong đời sống nhân chứng Tin mừng.

CHÚT CẢM NGHĨ MÙA NOEL 2021

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Những ngày cuối năm, nghe văng vẳng đâu đây khúc nhạc “*Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm*” như vỗ về, an ủi lòng người với ước mong được hưởng một cuộc sống an bình, hạnh phúc.

Nhưng buồn thay mùa Noel 2021 này, phận người sao lao đao quá. Đại dịch Covid-19 như cơn lũ đã càn quét thành phố suốt 5 tháng, đã làm người dân thành phố lớn nhất nước lâm vào cảnh lao đao, dù chính quyền, các tổ chức tôn giáo cùng các nhà hảo tâm trong và ngoài nước đã cố gắng hỗ trợ. Nhiều người đã phải nằm xuống vĩnh

viễn trong cô đơn mà không kịp lời trần trối.

Giãn cách xã hội hơn ba tháng khiến người Sài Gòn vốn năng động đã phải ngồi yên không được ra đường. Nhà thờ, chùa chiền, các cơ sở thờ tự phải đóng cửa, các trường học phải chuyển qua dạy và học trực tuyến. Nhiều công ty, xí nghiệp phải cho nhân viên nghỉ việc vì không còn khả năng chi trả lương cho công nhân. Người lao động thất nghiệp, không có thu nhập phải kéo nhau về quê lánh nạn vì không có thu nhập trả tiền nhà, điện, nước...

Tính đến nay, đã có gần triệu ca nhiễm, hơn 22 ngàn người chết, cả triệu người lâm cảnh thiếu thốn. Hàng chục ngàn gia đình mất người thân, hàng ngàn trẻ mồ côi bơ vơ vì cha mẹ đã mất vì Covid-19, người cao tuổi neo đơn không có người trực tiếp nuôi dưỡng, chăm sóc...

Rồi lại đến thiên tai lũ lụt, sạt lở đất ở các tỉnh Miền Trung làm ta nhớ đến lời cảnh báo trong Tin Mừng “*Sẽ có những điềm lạ trên mặt trời, mặt trăng và các vì sao. Dưới đất, muôn dân sẽ lo lắng hoang mang trước cảnh biển gào sóng thét. Người ta sợ đến hồn xiêu phách lạc, chờ những gì sắp giáng xuống địa cầu, vì các quyền lực trên trời sẽ bị lay chuyển.*” (Lc 21,25-27).

Mặc dù giờ đây đỉnh dịch đã qua, nhưng những con số tử vong, ca nhiễm... mất mát thiệt hại vẫn còn ám ảnh hàng ngày chưa biết đến ngày nào chấm dứt cùng với những di chứng trầm trọng về tâm lý và tinh thần. Thế nhưng “đói thì đầu gối phải bò” nên người Sài Gòn đành phải sống chung với dịch, lại phải ra đường kiếm sống. Thành phố lại nhộn nhịp, các công ty, cửa hàng, siêu thị, đang dần khôi phục lại hoạt động dù những con Coronavirus vẫn còn đang chực chờ, rình rập.

Việc bùng phát dịch bệnh trong cộng đồng có thể sẽ còn lặp lại nhiều lần. Thời gian kéo dài sẽ làm cho cuộc sống của người dân ngày càng trở nên khó khăn, không những về kinh tế mà còn cả về tinh thần trong

đời sống gia đình cũng như xã hội. “*Sài gòn đã đứng dậy*” được nhưng bước đi vẫn còn loạng choạng và cần phải có thời gian để hồi phục. Không ai có thể biết chừng nào đại dịch mới chấm dứt!

Chúng ta đang sống trong giai đoạn “*bình thường mới*”, sinh hoạt bình thường nhưng lại phải cảnh giác đề phòng theo hướng dẫn. Ngược lại, đề phòng nhưng vẫn phải sinh hoạt để phát triển cuộc sống. Bình thường rồi lại giãn cách, sau đó lại bình thường... Qua những bất ổn và khó khăn của nhân loại, phải chăng Thiên Chúa đang từng bước thanh lọc và đổi mới thế giới?

Hàng năm chúng ta vẫn đón mừng kỷ niệm Ngôi Hai xuống thế làm người. Ngôi Hai Thiên Chúa đã hạ mình mặc lấy kiếp phàm nhân, để đồng hành, san

sẽ với những phận người đau khổ, và ban phúc lành cho toàn thể nhân loại. Chúa đến để đem bình an, nhưng bình an chỉ thực sự ở lại khi con người biết sống khiêm nhường quảng đại và thực thi công bằng bác ái.

Ngày xưa, Chúa Giêsu là kẻ không nhà khi xuống trần sinh ra trong hang đá, nơi trú ẩn của đàn gia súc. Máng cỏ đơn sơ khó nghèo nói lên tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại. Người đã muốn trở nên người nghèo khổ bất hạnh để cảm thông với những người bất hạnh trên trần gian này. Người không chỉ dạy chúng ta sống nghèo mà còn phải cảm thông, chia sẻ với những người lâm vào hoàn cảnh tai ương, kém may mắn.

Xin cho ánh sáng sao mùa Noel 2021 không bị che lấp bởi những niềm vui trần tục. Xin mọi người cùng đáp lại lời kêu gọi của Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng trong THƯ MỤC VỤ GỬI GIA ĐÌNH TỔNG GIÁO PHẬN ngày 04.10.2021 mời gọi mọi thành phần dân Chúa tích cực tham gia “mục vụ chăm sóc các em mồ côi” không phân biệt tôn giáo:

Mỗi em trong mỗi giáo xứ sẽ được trao cho một gia đình hay một hội viên của một đoàn thể Công giáo, để thường xuyên thăm viếng, chia sẻ và cảm thông, khích lệ và hướng dẫn. Như vậy, nhờ hơi ấm tình thương của người thân, với sự cộng tác của giáo xứ, tâm lý các em được phát triển quân bình để trở thành người tốt cho xã hội. Đây là điều quan trọng cho tương lai của các em cũng như cho sự ổn định của xã hội sau này.

Những món quà dâng Chúa Hài Đồng trong dịp Noel năm nay sẽ mang lại niềm vui và nhất là niềm hy vọng cho những người cao tuổi neo đơn và trẻ mồ côi cha mẹ vượt qua phần nào những khó khăn, mất mát đồng thời giúp cho họ cảm nhận được sự gần gũi sống động của tình yêu Thiên Chúa.

Để rồi mỗi mùa Noel đến, những khu phố, những con đường lại rực lên màu sắc của đèn sao chớp tắt lung linh lấp lánh. Những hang đá kỷ niệm Chúa giáng sinh huyền ảo với cỏ rơm, bò lừa ấm áp. Tiếng thánh ca nhẹ nhàng, thánh thót hòa chung với tiếng chuông nhà thờ mãi vang lên réo rắt.

CHÚA GIÁNG TRẦN

GB. Trần Minh Chính

*Vi vu gió thoảng bên đời
Ngàn cây xanh biếc đâm chồi lộc non
Vang xa tiếng sáo ví von
Sương khuya lạnh buốt người con Chúa Trời
Sanh ra khuôn mặt rạng ngời
Xuống trần cứu thế kiếp đời lầm than
Trên cao vẳng tiếng kèn vang
Thiên Thần ngự xuống cung đàn hòa vui
Trời sao tinh tú tới lui
Như đang nhảy múa mừng vui đón chào
Dưới trần ba Vua cùng vào
Lần theo sao sáng đón chào Chúa Con
Mộc dục cùng với nhũ hương
Dâng lên Thiên Chúa vàng son của đời
Với lời thống thiết gọi mời
Xin lòng thương xót Chúa Trời bao dung
Suy tôn Đấng Thánh anh hùng
Nay đã giáng thế, bão bùng gian truân
Sống đời một kiếp trầm luân
Hy sinh cứu rỗi phận dân con người
Mong sao mãi nở nụ cười
Mai này hưởng phúc nước Trời cùng Cha.*

CHÚT SUY GÃM TRONG MÙA GIÁNG SINH

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt

Chiếc xe liên tỉnh vẫn đều đều lăn bánh rồi đi sâu vào địa phận Lâm Đồng, cũng là lúc trời bắt đầu mờ sáng. Nhìn qua cửa xe, Quý thấy nhiều đám sương mù trắng xóa vắt ngang sườn đồi, màu trắng ấy nổi bật trên nền xanh của rừng núi như một bức tranh thiên nhiên tuyệt mỹ.

Con đường có lúc thẳng tắp có lúc lại uốn quanh những

sườn đồi và một màu xanh mơn mơn như màu lúa non của những đám cỏ dưới chân đồi. Màu xanh tươi mát ấy cứ trải dài, trải dài đến ngút tầm mắt, rồi đồi thông lại nối tiếp đồi thông, dưới thung lũng cũng thông, trên đồi cao cũng thông, thông như ngút ngàn, thông như vô tận.

Chiếc xe tuyến Sài Gòn-Đà Lạt bắt đầu vào bến khi ánh hồng vừa lấp ló sau ngọn thông. Khí trời lúc này có chút se lạnh và một làn sương mỏng đang giăng phủ khắp mọi nơi. Quý thấy tâm hồn mình tràn ngập một niềm vui vì sắp được sống trên một miền đất lạ, miền đất của ngàn hoa đang khoe sắc, miền đất của núi rừng cỏ cây nhuộm cả một màu xanh tươi mát. Cách đây bốn tháng, gia đình Quý chuyển lên Đà Lạt sinh sống, tuy rất háo hức nhưng anh phải ở lại để học cho xong chương trình lớp 12. Nay đã đến ngày lên Đà Lạt, anh cứ tưởng tượng nơi miền đất lạ mà anh chưa một lần đặt chân đến sẽ có biết bao điều kỳ thú. Càng nghĩ, lòng Quý càng dâng trào cảm xúc.

Chiếc xe trung chuyển dừng lại trước một con hẻm nhỏ. Quý vội vàng xách hành lý đi vào theo sự chỉ dẫn của mẹ anh qua điện thoại cách đây hai hôm.

Đi được một đoạn, Quý thấy một anh thanh niên cùng với một cô bé đang hì hục lôi cây tre vừa mới chặt ra khỏi bụi tre. Nhưng bụi tre quá rậm rạp lại đan kín vào những nhánh tre

khác, nên anh thanh niên cùng cô bé không thể nào lôi ra được.

Trước mắt Quý, một cô bé có vẻ đẹp mê hồn mà lần đầu tiên trong đời anh mới gặp. Nét mặt cô bé như tiên nga giáng thế với làn da trắng hồng và dáng người thật mảnh mai. Tuy mặc bộ áo quần lao động bê bết vài chỗ hồng hồng do đất đỏ bám vào, nhưng không làm suy giảm vẻ đẹp của cô bé. Quý ngất ngây nhìn cô bé không chớp mắt! Bất chợt anh ngó ý:

- Để mình phụ giúp cho!

Đang ngồi nghỉ mệt với anh thanh niên, cô bé nở nụ cười tỏ vẻ đồng ý. Với nụ cười ấy làm cô bé đã xinh lại càng thêm xinh.

“Sức đâu như cuộn sóng trào”. Phải chăng “cái đẹp” đã “húc mông”, nên Quý dùng hết sức bình sinh để lấy lòng cô bé. Cây tre đã được lôi ra và Quý như muốn “đứt cả ruột” vì dùng hết sức lực nhưng anh không dám thử mạnh để chứng tỏ “ta đây vẫn còn thừa sức”. Cô bé trợn tròn đôi mắt rồi tặc lưỡi:

- Khỏe ghê!

Anh thanh niên cũng cảm ơn Quý rồi rít rồi mời Quý vào nhà chơi. Cô bé xuống bếp lấy mấy trái bơ lên đãi khách rồi giới thiệu:

- Bơ nhà em trồng dưới vườn đó. Đây là bơ sáp ngon lắm. Còn nhiều trái bơ chín nữa mà anh Long chẳng chịu hái.

- Khi nào rảnh tao mới hái chứ!

Quý vội vàng nói:

- Để mình hái cho!

- Anh biết trèo cây hả? Giải ghê!

Nói đến đây, bất chợt cô bé nhớ ra điều gì

- À!... Mà... Anh đi đâu vậy?

- Mình tìm nhà bà Hạnh mới chuyển lên đây gần bốn tháng. Đúng ra mình lên cùng gia đình hôm đó, nhưng phải ở lại học cho xong chương trình lớp 12 rồi thi hết cấp.

Cô bé có vẻ hớn hờ.

- Mình là hàng xóm với nhau rồi đó nha! Nhà bà Hạnh gần đây thôi, còn vườn nhà anh liền kề với vườn nhà em. À! Mà anh tên gì? Em tên Hồng Mận,

còn anh của em tên Thanh Long.

- Toàn là tên trái cây! Còn mình tên Quýt.

Lúc này, Thanh Long mới chen vào.

- Thanh niên khỏe mạnh như vậy mà tên là Quýt! Phải là Bưởi ít ra cũng là Cam chứ.

- Nói đùa thôi, mình tên Quý.

- Anh Quý nhớ hái bơ cho em nha! Cây bơ nhà em gần vườn nhà anh đó.

Nãy giờ lòng Quý ngập tràn một niềm vui vì luôn được Hồng Mận khen ngợi, nhưng niềm vui ấy bỗng tan nhanh như làn sương mỏng gặp phải tia nắng ấm, vì ở Sài Gòn làm gì có cây bơ và Quý chẳng biết cây bơ có to như cây thông già trước nhà Hồng Mận không?

Lúc này, trán Quý đã rịn mồ hôi vì sợ khi thấy cây thông già trước nhà Hồng Mận quá to. Không những thế, đàn kiến đen cứ bò lên bò xuống trên thân cây càng làm anh thêm sợ hãi. Hơn nữa, từ trước đến nay anh chưa bao giờ trèo cây dù chỉ một lần. Nếu như cây bơ to như

cây thông già thì Quý không thể nào trèo lên được. Càng nghĩ anh càng thấy lo chỉ vì cái tội “nổ”. Quý lại giật bắn người khi nghe Hồng Mận nhắc lại.

- Anh nhớ hái bơ cho em nha!

Trời vừa mờ sáng, màn sương trắng đục còn phủ kín mọi cảnh vật, ngọn cỏ lá cây vẫn trĩu nặng những giọt sương mai, Quý đã ngồi chồm dậy lấy cái chăn quấn quanh người cho đỡ rét, rồi vội vã đi xuống vườn để xem cây bơ dễ sợ như thế nào.

Tuy quấn quanh người một lớp chăn dày, nhưng Quý vẫn thấy lạnh và hai hàm răng cứ va vào nhau kêu lạch cạch vì quá rét. Không những thế., hai ống quần lại ướt sũng vì quẹt vào những đám cỏ đầy sương làm đôi chân anh tê buốt. Đó chỉ là cái cực hình đầu tiên dành cho Quý khi thấy gái đẹp mà... nổ bừa. Nhưng khi đến gốc bơ, Quý thở phào nhẹ nhõm vì cây bơ quá dễ leo, mọi lo âu thấp thỏm cả đêm của anh đều tan biến.

Bắt đầu từ đó, Quý thường xuyên đến nhà Hồng Mận và

anh với cô bé nhà bên đã yêu nhau tha thiết. Nhưng chỉ được vài tháng, Quý lại trở về Sài Gòn khi đã đậu đại học.

Thời gian thấm thoắt trôi nhanh, đã hơn ba năm ở trường đại học và cũng là lúc Quý biết tin gia đình Hồng Mận, vì làm ăn sa sút phải chuyển về Long Khánh. Chỉ ít lâu sau, Quý lại được tin Hồng Mận đã mất. Anh đứng lặng người trước tin buồn đột ngột và muốn hét lên thật to cho đất trời rung chuyển! muốn khóc thật lớn cho vơi đi đau khổ đã tràn đầy, cho con tim thôi đừng rỉ máu

Qua cơn xúc động, Quý vội vàng đón xe về Long Khánh. Bước đến cổng, Quý thấy một người con gái ngồi quay mặt về bụi tre bên hông nhà đang chăm chú nhìn vào bức ảnh trên tay với dáng u sầu thiếu nữ. Biết có người đang tới gần, nhưng cô gái vẫn không buồn

quay lại, trong tâm trạng chán chường tuyệt vọng. Quý có vẻ ấp úng.

- Cô... Ơ... Chị! Cho tôi hỏi thăm

Nói đến đây Quý bỗng im bật, khi thấy tấm hình trên tay cô gái chính là bức chân dung của mình.

- Có phải Hồng Mận không?

Cô gái giật mình, vội vàng quay lại với vẻ đầy ngạc nhiên.

- Em không ngờ anh lại tìm đến đây!

- Sao em lại nói dối anh?

Hồng Mận lặng lẽ đi vào nhà lấy tờ bệnh án đưa cho Quý xem. Đó là bệnh ung thư máu.

- Có bệnh thì đi điều trị! Sao em lại làm như vậy?

- Gia đình em đang sa sút, nợ nần lại chồng chất. Bệnh của em muốn điều trị phải tốn kém rất nhiều và chắc gì đã khỏi. Ba mẹ muốn đưa em đến bệnh viện nhưng em nhất quyết không đi vì quá tốn kém, mà chắc gì bệnh đã khỏi.

- Nhưng sao em nói em đã chết?

- Em không thể nào quên anh được. Nhưng em có còn sống được bao lâu nữa đâu. Chỉ muốn anh quên em đi để tập trung học hành mà lo cho tương lai mình.

- Em là tương lai của anh! Không có em anh chẳng thiết tha đến chuyện gì nữa. Sao em không cầu xin Đức Mẹ?

- Em luôn cầu xin Đức Mẹ! Chắc Đức Mẹ không nhận lời?

- Có lẽ Đức Mẹ đã nhận lời nên... nên... mới đưa anh đến đây. Anh sẽ gặp cha xứ để kêu gọi ân nhân. Nếu không được, anh xin nghỉ học một năm để lao động chân tay kiếm tiền chạy chữa cho em.

- Không được! Dứt khoát không được! Em không cho phép anh làm như vậy chỉ phí công mà vô ích.

- Em là tương lai của anh! Không có em, tương lai của anh coi như đã chết

Hôm sau, Quý nài nỉ mãi Hồng Mận mới chịu cùng anh đến một bác sỹ tư có uy tín nhất trong vùng để xét nghiệm, nhưng không có dấu hiệu nào về bệnh ung thư máu. Quá ngạc

nhiên, Quý và Hồng Mận lại đến chỗ xét nghiệm trước đây, nhưng không có triệu chứng về căn bệnh này và được biết vì sơ suất, nên bệnh viện đã chẩn đoán sai.

Phải chăng đây là đỉnh cao của tình yêu khi con người sẵn sàng hy sinh cho nhau, sẵn sàng chấp nhận đau khổ vì người mình yêu. Nhưng có một tình yêu tinh khôi còn vượt lên trên tình yêu ấy, đó là tình yêu của Thiên Chúa đối với nhân loại, vì “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết nhưng được sống muôn đời” (Ga 3,16).

Tình yêu này được thể hiện rõ nét trong đêm Giáng Sinh, khi “*Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta*”. Chính lúc Con Một Thiên Chúa là Đấng toàn năng thánh thiện đang hưởng vinh phúc trên thiên đàng lại trở thành người phàm, khi chúng ta là những kẻ tội lỗi thấp hèn chất chứa đầy những tham sân si. Chỉ có tình yêu kỳ diệu và vĩ đại mới có thể san bằng sự chênh lệch và mọi ranh giới giữa Đấng cao sang và

con người tội lỗi, để đem ánh sáng tình thương chiếu tỏa khắp nhân gian.

Vì thế, người Công giáo chúng ta phải là những cộng sự của Chúa, luôn mang ánh sáng Tin Mừng đến với mọi người và dìu dắt mọi người về với Chúa Giêsu.

Ngày nay, mỗi dịp Giáng Sinh về, người ta lại nô nức giăng đèn kết hoa trong bầu khí vui nhộn như một ngày lễ hội. Nhưng ánh sáng lung linh đầy sắc màu của đêm Noel có soi thấu được nội tâm con người, để ánh sáng ấy trở thành ánh sáng của tình thương có thể nhìn thấy những mảnh đời bất hạnh đang cần chúng ta chung tay giúp đỡ, hay cứ để mùa Giáng Sinh qua đi rồi lặp lại những vòng tuần hoàn mà không lắng đọng trong ta một chút ánh sáng của tình thương.

NIỀM TIN GIÁNG SINH

Jos. Nhật Quang
Xứ đoàn Tân Hưng

*Hãy thắp sáng
những ngọn nến hồng
xua tan cơn giá lạnh mùa Đông.
Đêm an bình Chúa đã đến
khi cuộc đời còn những bề dâu
khi Vi-rus Co-ro-na
còn đầy đọa con người muôn nỗi thương đau.
Ngài đã Giáng Sinh để cứu độ
ánh sáng tình thương đã tỏa chiếu nhân gian
xóa tan đi bao hận thù, ghen ghét.*

*Loài người ơi!
hãy thắp sáng niềm hy vọng
hãy thắp lên ngọn lửa tình yêu mến!
các dân tộc hãy xích lại gần bên nhau
cho hòa bình, an vui về trên khắp lối.*

*Mừng Chúa Giáng sinh
hãy trao nhau câu chúc an bình
thắp sáng niềm tin nơi tình yêu Giáng thế
cho muôn trái tim cùng hoà nhịp đập yêu thương
Hỡi trần gian!
Hãy vui lên, mừng đêm huyền nhiệm...
mùa cứu rỗi đã nở hoa.*

TÂM TÌNH TẠ ƠN CỦA TÌNH NGUYỆN VIÊN

Têrêsa Nguyễn Thị Dung
Dòng Đaminh Gò Vấp

TGPSG-- Vậy là những ngày hồng phúc nơi tuyến đầu chống dịch của tôi đang khép dần. Thời gian trôi qua thật nhanh với biết bao ơn lành tôi đã nhận được nơi đây; sự can đảm và kiên nhẫn của các bệnh nhân, những hy sinh ngày đêm của các y bác sĩ, và sự phục vụ quên mình của những tình nguyện viên (TNV). Tôi nhận thấy rõ ràng Chúa đã và đang gìn giữ, che chở cho chúng tôi trong những ngày vừa qua được mọi sự bình an. Chính vì vậy, tôi sẽ không ngừng tạ ơn;

Tạ ơn Chúa đã dẫn đưa tôi sau hai tháng trải nghiệm làm tình nguyện viên tuyến đầu

chống dịch. Có lẽ tôi phải tạm rời xa môi trường bệnh viện và các bệnh nhân. Do đó tôi thầm cảm tạ ơn Chúa đã gìn giữ tôi.

Tạ ơn Chúa đã cho tôi có cơ hội được trải nghiệm, được chứng kiến và chạm vào ranh giới mong manh giữa sự sống và sự chết. Nhờ đó tôi cảm thấy sự sống thật quan trọng, còn có thể thở là sống, và đặc biệt tôi càng trân quý ơn gọi thánh hiến hơn bao giờ hết.

Tạ ơn Chúa đã mở đôi mắt cho tôi thấy sự bất lực của con người, khi đối diện với một con Vi rút thật nhỏ bé, nhưng nó đã làm đảo lộn mọi kế hoạch, dự tính của thế giới và cướp đi không ít sinh mạng con người.

Tạ ơn Chúa, nhờ dịch bệnh cho tôi bài học quý giá đó là hãy biết sống khiêm tốn đừng kiêu ngạo, tự hào cho mình là tài giỏi, nhất là một số không ít người có xu hướng tôn thờ khoa học kỹ

thuật, dẫn đến một tình trạng lạm dụng quá mức cần thiết mà quên đi các mối tương giao với mọi người xung quanh. Đặc biệt là một tu sĩ, từ nay tôi không quá lệ thuộc vào kỹ thuật máy móc để chiếm hết thời gian phụng sự Chúa.

Tạ ơn Chúa, trong cơn đại dịch này, tôi nhận ra được nhiều điều tuyệt vời, Chúa đã quan phòng dẫn đưa và mời gọi tôi góp phần nhỏ bé trong việc tham gia phục vụ, chăm sóc và nâng đỡ tinh thần cho bệnh nhân. Để từ đó, qua việc giúp đỡ họ nhưng cũng là giúp chính mình, để biết can đảm, nhẫn nại chịu đựng những đau khổ trong đời sống.

Tạ ơn Chúa, nhờ dịch bệnh đã cho tôi nhận ra có một sự kết nối thiêng liêng không phân biệt; tôn giáo, chức vị, nghề nghiệp, sang hèn giúp mọi người hiểu nhau hơn và khoảng cách giữa mọi người đang được rút ngắn lại nhường chỗ cho tình con người, tình dân tộc. Và quả thật, đây là hình ảnh của một Giáo hội phổ quát đang hiện diện trong thế giới. Bên cạnh đó, nhờ những lời cầu nguyện, động

viên, thăm hỏi của Đức Tổng Giuse, quý cha đặc trách tu sĩ, quý bề trên, cùng cộng đoàn dân Chúa và các ân nhân đã quảng đại hy sinh nấu những món ăn nóng hổi cho TNV. Nhờ vậy, tôi thấy tuy mình chẳng làm được việc gì lớn lao, nhưng vẫn còn có ích lợi cho người khác bằng những công việc phục vụ âm thầm.

Tạ ơn Chúa, vì những niềm vui và trải nghiệm quý báu đã giúp tôi có thêm “lửa mến”, thêm “động lực” sẵn sàng dẫn thân trong đời thánh hiến để phục vụ mọi người, nhất là những chị em trong Hội dòng của tôi.

Hai tháng phục vụ nơi tuyến đầu chống dịch của tôi sẽ khép lại. Tôi sẽ trở về với cộng đoàn, với chị em nơi tôi đã được sai đi. Sau đó, tôi sẽ được thêm hai tuần cách ly, đây là cơ hội quý báu và thời gian thuận tiện để tôi được ở bên Chúa và tạ ơn Ngài. Đó cũng là lúc để tôi nhìn lại quãng thời gian hồng phúc đã qua để cảm nghiệm được tình Chúa thương tôi.

(Nguồn: tgpsaigon.net)

GIA ĐÌNH NADARÉT CON ĐƯỜNG NÊN THÁNH

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

Lời mở

Các Thánh Nam Nữ đang hưởng phúc vinh Thiên đàng, chính là những con người thánh thiện. Những con người thánh thiện ấy đã sống trong một gia đình thánh thiện. Một gia đình thánh thiện là một gia đình sống theo Thánh ý Chúa. Gia đình sống theo Thánh ý Chúa tuyệt hảo nhất, chính là gia đình Nadarét: Chúa Giêsu, Đức Maria và Thánh Cả Giuse. Nơi Ba Đấng, chúng ta không chỉ học hỏi được con đường đến với hạnh phúc mà còn học được con đường để Nên Thánh.

Vì thế, nhân dịp Lễ Các Thánh Nam Nữ, các gia đình Công giáo chúng ta sẽ chiêm ngắm mẫu gương gia đình tuyệt hảo này, hầu noi gương bắt chước các Ngài, để Nên Thánh trong đời sống gia đình.

Thánh Phêrô nhắc nhở: *“Anh em hãy sống thánh thiện trong cách ăn nếp ở, để nên giống Đấng Thánh đã kêu gọi anh em. Vì có lời Kinh Thánh chép rằng: hãy sống thánh thiện vì Ta là Đấng Thánh”* (1Pr 1,15-16). Để Nên Thánh trong đời sống gia đình, vai trò của các bậc cha mẹ là rất quan trọng, nhất là các bà mẹ. **Thật vậy, Đức Thánh Cha**

Phanxicô đã nói: “Các bà mẹ và các bà nội ngoại thông truyền Niềm Tin. Quà tặng của niềm tin đến với chúng ta ngang qua những người phụ nữ, như Chúa Giêsu đến với chúng ta ngang qua Mẹ Maria”.

Sau đây, các gia đình Công giáo chúng ta sẽ tìm hiểu về mẫu gương sáng ngời của Thánh Gia Thất trong việc Nền Thánh.

1. Mẫu mực cho mọi gia đình

Gia đình Nadarét là mẫu mực cho mọi gia đình: Thánh Giuse là người Công chính, luôn tin tưởng vào Mầu nhiệm cứu chuộc. Mẹ Maria là mẫu mực của sự khiêm nhường, tin yêu và phó thác. Chúa Giêsu luôn lấy thánh ý Chúa Cha làm lương thực hằng ngày.

Đó là đối với Thiên Chúa, còn trong đời sống gia đình: Thánh Giuse là một người chồng, và là một người cha mẫu mực. Mẹ Maria là một người vợ, cũng là một người mẹ gương mẫu. Còn Chúa Giêsu chính là tấm gương sáng ngời, cho mọi người con noi theo.

Nơi gia đình Nadarét, lòng yêu mến Chúa luôn hoà quyện với tình yêu con người. Ba Đấng không chỉ yêu mến Chúa hết lòng mà còn rất mực yêu thương nhau. Chính vì thế, gia đình Nadarét đã trở thành con đường Nền Thánh mẫu mực, cho các gia đình Kitô hữu noi theo.

2. Mẫu mực nơi Thánh Giuse

Thánh Giuse là một con người trầm lặng và ít nói. Vâng theo ý Chúa, Ngài đã rước Đức Maria về nhà mình, tuy âm thầm nhưng cũng rất trân trọng. Ngài đã yêu thương vợ cách tận tụy và chăm sóc người vợ ấy rất mực chu đáo.

Thánh Giuse đã cư xử với Đức Maria như một người chồng có trách nhiệm. Những tháng ngày người vợ trẻ có thai, cuộc hành trình về Bêlem để đăng ký nhân khẩu, những lo âu không có nơi tạm trú, ngài đã sống những giờ phút ấy rất hoàn hảo.

Đối với Chúa Giêsu, ngài cũng đã đóng trọn vai trò của một người cha: luôn có mặt bên người con từ lúc được cứu

mang trong lòng mẹ, cho đến lúc cất tiếng khóc chào đời, và lớn lên trưởng thành tại Nadarét.

Người săn sàng hy sinh tất cả để đưa Mẹ Maria và Hài Nhi Giêsu lên đường tỵ nạn bên Ai Cập. Từng bước một, người cha Giuse đã không ngừng cộng tác với Mẹ Maria: nuôi nấng, dạy dỗ và yêu thương con trẻ Giêsu.

Còn gì cảm động cho bằng khi con trẻ Giêsu lạc mất trong Đền thờ năm 12 tuổi. *“Con không biết cha con và mẹ vất vả tìm con sao?”* (Lc 2, 48). Câu nói ấy của Mẹ Maria, cho thấy nỗi lo lắng và sự quan tâm của người mẹ hiền; đồng thời nói lên tình phụ tử mà Thánh Giuse dành cho Chúa Giêsu, người con rất yêu dấu của mình!

Thật vậy, *“Cha nào thì con nấy”*, Thánh Giuse không chỉ truyền lại cho người con Giêsu nghề thợ mộc truyền thống mà còn truyền đạt cả cách suy nghĩ và cách ứng xử trong cuộc sống. Vì thế, người ta đã rất có lý để gọi Chúa Giêsu là *“Con của bác thợ mộc Giuse”*.

Để nên giống gia đình Nadarét, các người chồng hãy làm theo lời dạy của Thánh Phaolô: *“Chồng hãy yêu vợ như Đức Kitô yêu Hội Thánh và đã phó mình vì Hội Thánh”* (Ep 3,25). Bởi lẽ, *“Ai yêu vợ là yêu chính mình”* (Ep 4,28), vì *“Cả hai đã nên một xương một thịt”* (Mt 19,5). Yêu vợ là biết nói những lời ngọt ngào yêu thương. Yêu vợ là hãy chia sẻ gánh nặng gia đình. Yêu vợ là biết ơn sự chăm sóc ân cần của vợ. Có câu nói rằng: *“Đằng sau sự thành công của người đàn ông bao giờ cũng có bóng dáng của người phụ nữ”*.

3. Mẫu mực nơi Đức Maria

Mẹ Maria là một người vợ, và là một người mẹ kiểu mẫu: Cuộc thăm viếng người chị họ Êlisabét, cho thấy tâm hồn rất nhạy cảm và quảng đại của Mẹ. Điều đó càng thể hiện một cách trọn vẹn hơn trong mối tương quan phu phụ với Thánh Giuse: Mẹ đã sống như một người vợ bên cạnh chồng. Mẹ rất mực yêu thương chồng trong tinh thần phục vụ và cảm thông. Mẹ đảm đang như

một người vợ lý tưởng. Nói về sự hiền dịu, hẳn Mẹ phải trội vượt hơn bất cứ người vợ dịu hiền nào trên thế gian này.

Đối với Chúa Giêsu, người con máu thịt của Mẹ, thì mối tương quan mẹ con lại càng đậm đà thắm thiết. Mẹ sống hoàn toàn cho Chúa Giêsu, từ lúc Ngài bị ruồng rẫy khi chào đời cho đến khi bị chết treo ô nhục trên Thánh giá. Thật đúng như lời ông Simêon đã tiên đoán: *“Một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà”* (Lc 2,35).

Tình yêu của Mẹ không đóng kín trong phạm vi gia đình, mà luôn hướng đến tha nhân. Mẹ đã nhạy cảm và quảng đại với những ai cần được giúp đỡ: Cụ thể là cuộc viếng thăm và phục vụ dành cho người chị họ Êlisabét, và lời cầu cứu của Mẹ với Chúa Giêsu tại tiệc cưới Cana.

Để nên giống gia đình Nadarét, các người vợ hãy làm theo lời dạy của Thánh Phaolô: *“Vợ hãy kính trọng chồng mình”* (Ep 6,33). *“Kính trọng chồng”* là luôn coi chồng như khách quý, cả khi có điều

không hài lòng về anh ấy; là tế nhị với chồng cả khi có những điều sai lỗi; là không nhắc lại những lỗi lầm cũ, hay đay nghiến những thiếu sót của chồng.

4. Mẫu mực nơi Chúa Giêsu

Cái phi thường trong cuộc sống của Con Thiên Chúa làm người bên cạnh Thánh Giuse và Đức Maria, chính là 30 năm âm thầm tại Nadarét. Chúa Giêsu đã sống một cách phi thường trong những cái tầm thường nhất của cuộc sống. Âm thầm đến độ các sách Tin Mừng chỉ ghi có một câu: *“Chúa Giêsu đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Nadarét và hằng vâng phục các ngài”* (Lc 2,51).

Trong gia đình Nadarét cũng như trong mọi gia đình, Thiên Chúa không tìm kiếm những cái vĩ đại dưới mắt người đời; trái lại, Ngài tìm kiếm những gì là vĩ đại trong tinh thần. Những điều vĩ đại trong tinh thần là gì, nếu không phải là tình yêu thương, phục vụ và hy sinh giữa những phần tử trong gia đình với nhau, cũng như sự cảm thông

và chia sẻ đối với những người chung quanh?

Thánh thiện không hẳn là sống một cuộc sống ngoại hạng, mà là sống cuộc sống bình thường một cách phi thường. Đó chính là con đường Nên Thánh mà Thánh Gia Thất đã nêu gương cho các gia đình Kitô hữu chúng ta.

Để nên giống gia đình Nadarét, các người con hãy làm theo lời dạy của Sách Huấn Ca: *“Ai yêu mến cha mình, thì đền bù tội lỗi. Ai thảo kính mẹ mình, thì như thu được kho tàng”* (Hc 3,3-4). Yêu mến cha mẹ chính là sống hiếu thảo với mẹ cha, là những người sinh thành, dưỡng dục nên chúng ta. Bởi lẽ: *“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ.”*

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng Cha”. Thánh Giáo hoàng Gioan XXIII đã viết thư cho cha mẹ nhân dịp ngài được ngũ tuần như sau: *“Thưa thầy mẹ, hôm nay con được 50 tuổi. Chúa thương ban cho con nhiều chức trong Hội Thánh, đi nhiều nơi, học nhiều sách, nhưng không trường nào dạy dỗ con, làm ích cho con hơn hồi*

con được ngồi trên chân thầy mẹ” (ĐHV 505). Thật vậy, gia đình chính là “Trường học đầu tiên” dạy dỗ ta nên người. Hãy kính mến, vâng phục và hiếu thảo với các bậc sinh thành, để ta Nên Thánh trong đời sống gia đình.

5. Câu chuyện: Bí mật “Chiếc khăn thêu”

Có một cặp vợ chồng kết hôn được 60 năm. Họ chia sẻ với nhau mọi thứ. Họ nói cho nhau hầu hết mọi sự. Không ai giữ một bí mật nào, ngoại trừ một điều. Đó là chiếc hộp mà người vợ để trên nóc tủ quần áo. Người vợ nói với chồng, đừng hỏi gì về cái hộp đó, cũng đừng bao giờ mở nó ra.

Một ngày kia, người vợ đau nặng. Bác sĩ nói bà khó qua khỏi. Lúc đó, người chồng mới nhớ đến cái hộp, ông đem nó đến bên vợ. Khi mở cái hộp ra, có 2 chiếc khăn thêu và 25 triệu đồng. Người vợ giải thích:

- Khi chúng ta lấy nhau, mẹ em đã nói rằng: *“Bí quyết của một cuộc hôn nhân hạnh phúc là không bao giờ cãi nhau”.* Bà

khuyên em khi nào tức giận chuyện gì với anh, thì hãy giữ im lặng và thêu một chiếc khăn tay.

Người chồng nghe vậy rất xúc động và bật khóc. Vì ông thấy trong cái hộp chỉ có hai chiếc khăn thêu, nghĩa là trong từng ấy năm chung sống, vợ ông chỉ giận ông có hai lần mà thôi!

Ông cảm thấy rất hạnh phúc và mãn nguyện. Sau đó, ông tiếp tục hỏi vợ:

- Nhưng còn số tiền 25 triệu đó ở đâu ra?

Bà vợ thều thào trả lời:

- À, đó là số tiền em kiếm được nhờ bán những chiếc khăn thêu.

- !!!...

Lời kết

Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, trong Tông huấn về Gia Đình, đã viết: *“Chỉ có tinh thần Hy Sinh cao cả mới gìn giữ và kiện toàn sự hiệp thông gia đình”* (FC 21). Để có tinh thần Hy Sinh cao cả, vợ chồng cần tâm niệm và thực hành lời Thánh Phaolô: *“Hãy chịu đựng*

lẫn nhau và hãy tha thứ cho nhau” (Cl 3,12). Nguyên xin Thánh Gia Thất bầu cử cho các gia đình chúng ta, luôn biết yêu thương nhau như gia đình Nadarét xưa. Một gia đình yêu thương là một Thiên đường dưới thế. Một gia đình bất hòa là một địa ngục trần gian. Muốn xây dựng Thiên đường ấy, chắc chắn các bậc cha mẹ phải dày công vun đắp, phải biết tận dụng những thuận lợi tự nhiên và những ơn trợ lực siêu nhiên mà Thiên Chúa đã trao ban.

Có Thánh Gia Thất là gương mẫu, là quan thầy, là nguồn ơn trợ giúp, chắc chắn chúng ta sẽ đạt được ý nguyện. Nên Thánh như Chúa Giêsu hằng mong ước: *“Anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên Trời là Đấng hoàn thiện”* (Mt 5,48). Nên hoàn thiện trong gia đình là cố gắng giúp nhau Nên Thánh, là chu toàn sứ mệnh Thiên Chúa giao phó cho đôi vợ chồng khi lãnh nhận bí tích Hôn Phối, là *“Trọn đời yêu thương nhau; sinh sản và giáo dục con cái”*.

MÙA GIÁNG SINH 2021

BCT

Lửa mền nhỏ nhỏ đơn sơ
 Trong mùa dịch bệnh ước mơ an bình
 Sẻ chia cơm bánh tận tình
 No-el thấp sáng lời kinh hòa bình.

Giáng Sinh 2021 năm nay khác hẳn những mùa Giáng Sinh trước, sẽ không còn cảnh rộn ràng nhộn nhịp nơi phố xá Sài Gòn hoa lệ nay thành “Lệ nhòa” này nữa. Những cái xa hoa, hào nhoáng của ngoại cảnh bên ngoài gần như bị biến mất, để nhường sự yên tĩnh cho mọi người được hưởng về đời sống nội tâm... Covid đã biến thể nguy hiểm hơn và nó vẫn nhởn nhơ bay lượn khắp bốn miền đất nước. Chính nó đã đánh động lương tâm của loài người ngày

nay, ai cũng hoảng sợ bị Cô Vi cướp đi mạng sống mỏng manh này, như nó đã từng tiêu diệt quá nhiều người rồi, để lại biết bao hậu quả đốn đau không thể kể xiết được!! Vì thế, những ai còn sống sót cho tới hôm nay, coi như một ơn ban đặc biệt của Thượng Đế, để giúp tất cả chúng ta biết thức tỉnh lương tâm “Cải tà, quy chính”. Thay vì tiếp tục chơi bời trác táng, bây giờ lùi bước quay về nhìn lại chính mình trong ánh sáng Đức tin.

Mỗi chiều về, tôi thường ngày bách bộ từ nhà mình đến giáo đường để được tham dự Thánh lễ cộng đồng thật trang nghiêm và sốt sắng, trong một bầu khí rất thân tình ấm áp của xứ đạo, được nghe Lời Chúa và được trực tiếp lãnh nhận Bí tích Thánh Thể thật hạnh phúc dường bao. Sau Thánh lễ, tôi lại có dịp đi bộ khoảng 800 mét về nhà cho khỏe đôi chân, rảo bước qua bùng binh ngã sáu Dân Chủ. Tôi đi trên vỉa hè đường Cách Mạng tháng 8, dọc theo đó là những cửa hàng bách hóa và siêu thị mini bán nhiều thứ đồ tiêu dùng. Tôi cũng chứng kiến vài khách vãng lai che kín khẩu trang qua lại trên đường phố, gặp những người tứ xứ cầm xấp vé số bán dạo khắp nơi... chị kia đẩy xe bánh mì thịt nướng sát bên lề đường, một anh mặc đồ bảo vệ gác cửa siêu thị nhỏ mini kêu to xin mua một ổ bánh mì, anh chìa tay đưa tờ tiền xanh năm ngàn và nói:

- Tui có nhiều đây à, đói bụng quá, bán cho tui rẻ rẻ xíu nha chị đẹp...

Chị bán hàng lắc đầu đáp lại:

- Năm ngàn ổ bánh không, mười ngàn mới có kẹp miếng thịt nhé.

Anh bảo vệ: “Cả ngày tui toàn uống nước giờ mới dám ăn, bánh mì không, sao tui sống nổi...!”

Chị bán nói: “Giờ cái gì cũng mắc tiền, bán rẻ cho anh để tui lỗ vốn hả...!”

Nghe họ lời qua tiếng lại thấy mà lòng đau nhói. Tôi chỉ có vài chục trong túi, liền móc ra đưa lẻ cho anh bảo vệ và khẽ nói: “Tặng em mua đủ bánh ăn cho khỏe nhé”, rồi bước đi không để anh ta kịp cảm ơn.

Ngày hôm sau, đi bộ lại gặp hai mẹ con gầy gò đạp xe bán vé số tới ngay trước mặt tôi mời mua vé số. Tôi lắc đầu không mua, xò tay vào túi thấy có ít tiền liền lấy ra biếu tặng chứ không mua. Trong đầu tôi thầm cầu nguyện: “Xin Chúa thương

cho mọi người có đủ cơm ăn áo mặc, giờ nhiều người khổ quá... Noel này con sẽ không mua sắm, trang hoàng gì hết! Món quà Giáng sinh âm thầm con kính dâng Chúa Hài Đồng rất yêu mến, đó là: “Chia sẻ cho các mảnh đời khổ đau, họ chính là hiện thân của Chúa giữa cuộc đời hôm nay, nhất là trong thời buổi hậu Covid có quá nhiều hoàn cảnh khó khăn này...”.

Ngay lối vào cổng nhà tôi phía tay mặt, đó là một lưu xá sinh viên nữ, do hai nữ tu phụ trách giúp 50 bạn nữ lo việc ăn học rất chu đáo. Nay vì dịch bệnh chưa dứt, nên các sinh viên đa số về gia đình tự học Online. Lưu xá cũng được ân nhân cung cấp lương thực, đặc biệt trong mùa dịch Covid này. Chúng kiến nhiều mảnh đời bất hạnh, lang thang ngoài đầu đường góc phố, khiến soeur phụ trách động lòng trắc ẩn, đem chia sẻ thực phẩm cho họ. Mỗi chiều thứ Bảy cuối tuần, soeur tổ chức nấu các món ngon chia ra một trăm phần để

các bạn sinh viên còn ở lại chạy xe ra ngoài đường phân phát cho những người nghèo đói. Soeur cũng thường kêu tôi hợp tác làm bác ái như một cánh tay nối dài của Thiên Chúa tình yêu. Tôi cảm thấy thật hạnh phúc và ấm lòng khi được tham gia vào đội ngũ những thiện nguyện viên của Giáo hội Công giáo mình. Tất cả chúng tôi đều có chung một suy nghĩ: **“Món quà Giáng sinh 2021 năm nay, đặc biệt sẽ là Hang đá tâm hồn cho Chúa bé thơ ngự vào...”**. Hang đá tâm hồn được sáng tạo bằng những việc lành bác ái gần xa, yêu thương tha nhân như chính Chúa đã yêu mình.

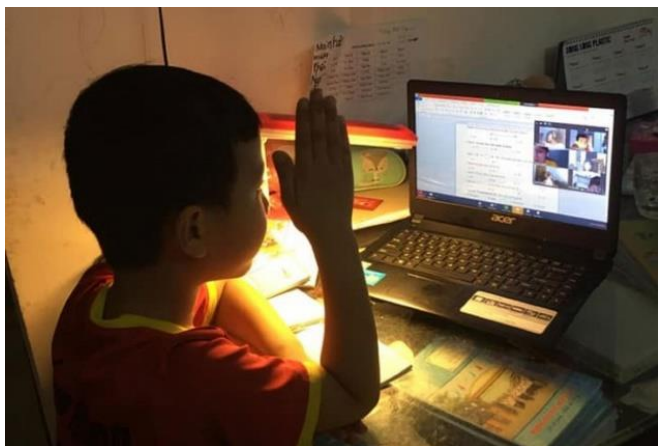
Chúa vì quá yêu nhân loại, Ngài đã hạ mình xuống trần gian, Giáng sinh ra trong máng cỏ nghèo hèn thấp bé nhất, đến giữa thế gian để cứu độ loài người tội lỗi chúng con. Xin cho mỗi anh chị em chúng con biết thấp sáng lên ngọn Lửa Mến yêu của Chúa, tỏa lan giữa cuộc đời hôm nay.

Vì yêu Chúa đã giáng trần
Cho con học biết sống gần anh em
Trở nên ánh sáng muối men
Giữa đời ướp mặt đêm đen rục hồng.

Giáng sinh 2021

VIỆC HỌC ONLINE VÀ VẤN ĐỀ GIÁO DỤC CON CÁI

Hv. Văn Tài, S.J.
dongten.net

Trước đây, khi đưa trẻ kêu khóc, người mẹ sẽ cho nó bú mớm, người bố sẽ vỗ về và trò chuyện với nó. Ngày nay, chỉ cần một chiếc điện thoại thông minh, dường như con trẻ không còn cần đến bầu sữa mẹ và cũng thờ ơ với những màn nhào lộn của người cha. Nó chỉ khóc khi người ta lấy khỏi tay nó chiếc điện thoại và chỉ chịu ăn uống khi bị bố mẹ quát nạt hoặc nài nỉ, hoặc với một lời hứa là: ăn xong, con sẽ tiếp tục được dùng điện thoại. Bởi đó, khi đưa trẻ lớn lên, tình trạng ‘nghiện điện thoại’ của chúng cũng lớn lên theo.

Trong hoàn cảnh dịch bệnh Covid-19, phần lớn trẻ em phải

học qua *Zoom* hoặc *Google Meeting*. Đây có lẽ là một cơ hội không thể tuyệt vời hơn để đưa trẻ hợp thức hóa việc sử dụng điện thoại cả ngày của nó. Tuy nhiên, nếu cha mẹ và đưa trẻ không tạo lập một kế hoạch rõ ràng cho việc học online của trẻ, thì e rằng lợi bất cập hại. Đến đây, bài toán giáo dục không chỉ là chuyện của nhà trường và thầy cô nữa, nhưng trước hết và trên hết, đó là trách nhiệm của cha mẹ. Hẳn nhiên, trước nay gia đình vẫn là trường học đầu tiên, có điều đôi khi vì nhiều lý do khác nhau mà người ta đã lãng quên điều đó.

Nhà giáo dục và cũng là một triết gia - John Locke - cho rằng, con người ta tốt hay xấu, tài giỏi hay dốt nát phần nhiều đều do giáo dục mà ra. Vì thế, theo ông, ta phải rất thận trọng trong việc rèn luyện trí óc của con trẻ. Nếu sức mạnh thể lý giúp ta chịu đựng gian khổ, thì

sức mạnh tinh thần giúp ta chống lại các cám dỗ. Đức hạnh của con người hệ tại ở khả năng từ chối các ham muốn, chống lại các cám dỗ, và hoàn toàn theo con đường tốt nhất mà lý trí dẫn dắt, dù cho các ham muốn kéo ta đi theo những con đường khác. Cũng vậy, cha mẹ cần đồng hành và giúp con trẻ sử dụng điện thoại/máy tính như một người có đức hạnh, nghĩa là chỉ xem chúng như phương tiện để học tập, chứ không phải để chơi game hoặc xem những chương trình độc hại trong đó. Ngay cả trong việc học, không phải cứ học cả ngày đã là tốt, nhưng là học đúng lúc, đúng thời lượng và đúng đối tượng.

Cũng theo John Locke, cha mẹ yêu thương con cái mình là điều tự nhiên, thậm chí là bổn phận của họ, nhưng nếu yêu thương không đúng cách thì nó có thể biến thành sự nuông chiều, vì họ cũng yêu thương cả các tật xấu của chúng nữa. Thật lạ là ngày nay, có nhiều bậc cha mẹ vẫn tự hào khoe với hàng xóm rằng con cái của họ rất rành về điện thoại/máy tính, nhưng chẳng mấy người khoe

con cái mình rất biết yêu thương anh chị em, bạn bè; yêu thương động vật và thiên nhiên.

Theo đó, vị triết gia người Anh quả quyết: khi cha mẹ nuông chiều con cái lúc chúng còn thơ ấu, hẳn là họ đã làm hư hỏng các thiên hướng tự nhiên của chúng. Vậy mà họ lại ngạc nhiên vì phải uống nước đắng, trong khi chính họ đã đầu độc giếng nước đó. Khi ấy, họ than vãn rằng: con cái họ thật cứng đầu và hư hỏng. Nhưng nếu đứa trẻ đã được tập thói quen muốn gì được nấy khi còn mặc bỉm, thì tại sao nó lại phải từ bỏ điều đó khi nó đã biết mặc quần? Nó đã điều khiển cha mẹ nó từ khi còn thơ dại. Nay nó đã lớn khôn, khỏe mạnh hơn và thông minh hơn, nó lại chẳng tiếp tục điều khiển họ nữa hay sao? Sau khi đã biến chúng thành những đứa trẻ xấu, cha mẹ lại có ý nghĩ điên rồ là muốn chúng trở nên những con người tốt. Sự khác biệt không phải ở chỗ có hay không có những đam mê, nhưng là có hoặc không có khả năng làm chủ lấy mình và khước từ các đam mê đó. Khi còn trẻ mà đã không tập

thói quen để ý chí của mình phục tùng lý trí của người khác, thì sẽ gặp khó khăn khi đến tuổi tự mình buộc ý muốn tuân theo lý trí của mình.

Đến đây, vấn đề hằn là không chỉ dừng lại ở chuyện sử dụng điện thoại nữa, nhưng còn nhiều khía cạnh khác liên quan đến việc giáo dục con cái mà chúng ta có thể học hỏi từ tư tưởng của John Locke. Ông nói: chúng ta mặc áo quần để khỏi bị xấu hổ, để được ấm áp và để che thân thể, nhưng có một số cha mẹ vì thói xấu hay vì điên rồ mà gán cho quần áo những mục tiêu khác. Họ biến quần áo thành những đồ vật để khiêu gợi lòng kiêu căng, đua đòi. Người ta làm cho một đứa trẻ say mê một bộ y phục vì bộ y phục ấy mới và đẹp. Khi một cô bé được mặc cho một chiếc áo mới và tóc được cắt theo đúng thời trang, có khác gì bà mẹ đã dạy cho nó tự ngưỡng mộ bằng cách gọi nó là “*hoàng hậu của mẹ*,” “*công chúa của mẹ*.” Như vậy, trẻ con đã học thói quen hãnh diện về quần áo của mình trước khi chúng có thể tự mặc lấy áo quần.

Thêm vào đó, nếu cậu chủ nhỏ của ta tỏ ra buồn chán, câu hỏi đầu tiên mà cha mẹ thường hỏi cậu là: “*Con ơi, con muốn ăn gì? Cha (mẹ) có thể làm gì cho con đây?*” Người ta luôn thúc giục chúng ăn uống, cố gắng để tìm ra một món ăn ngon lành để đưa trẻ khỏi biếng ăn. Thế nhưng, họ quên mất rằng *tự nhiên* đã tạo ra sự biếng ăn với mục đích giúp cho bao tử không bị nặng nề vì làm việc quá sức, để nó có đủ thời gian để điều tiết và tránh bệnh tật.

Tiếp đến, nếu ta muốn đưa trẻ kính trọng ta thì hãy dạy nó việc này từ khi nó còn thơ ấu; và nó càng lớn dần đến tuổi thành niên thì ta cho nó gần gũi, thân mật với ta. Làm như vậy, ta sẽ có một đứa con biết vâng lời khi còn nhỏ và một người bạn thân thiết khi đứa trẻ đã lớn khôn. Bởi vì, sẽ là sai lầm nếu ta khoan dung và thân mật với trẻ khi chúng còn nhỏ và ngược lại nghiêm khắc và xa cách lúc chúng trưởng thành. Tự do không hẳn đã tốt cho trẻ em: vì chúng chưa đủ trí phán đoán, nên chúng cần được hướng dẫn và kỷ luật. Ngược lại, nghiêm khắc, độc đoán

không phải là cách đối xử tốt với người lớn: họ có đủ lý trí để tự biết xử sự. Nếu giáo dục không đúng cách, thì rất có thể, một ngày nào đó, những đứa con mà khi lớn lên chúng sẽ chán ngán quý vị và nói thầm với nhau rằng: “Lúc nào thì bố (mẹ) mới chết đây?”

Tuy nhiên, nói như thế không có nghĩa là Locke yêu cầu các bậc cha mẹ không nên nuông chiều đứa trẻ một chút nào, hay là hy vọng nó xử sự khôn ngoan như một quan tòa. Chúng ta hãy cứ xem nó như là một đứa trẻ, một đứa trẻ mà ta phải đối xử một cách dịu dàng, nó phải được chơi đùa và phải có đồ chơi. Cái mà Locke muốn nói là, mỗi khi nó muốn một cái gì hay muốn làm một điều gì không thích hợp với nó, thì ta không nên cho nó thỏa mãn; đừng nghĩ rằng vì nó còn nhỏ nên nó muốn như thế. Không phải vậy, ngược lại, mỗi khi nó nhõng nhẽo đòi hỏi một cái gì, thì ta phải làm cho đứa trẻ hiểu rằng: cũng vì nó nhõng nhẽo đòi hỏi mà ta từ chối.

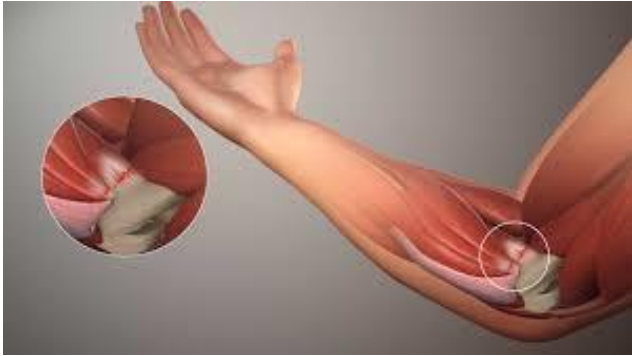
Vì vậy, tình thương mà cha mẹ dành cho con cái, phải là

một tình thương có sự suy xét và cân nhắc cẩn trọng của lý trí. Tình thương mà không có lý trí là mù quáng, lý trí mà không có tình thương thì khô cứng. Mà giáo dục thì cần cả hai chiều kích ấy. Vì thế, thời gian dịch bệnh, con trẻ học online, cũng là một dịp để các gia đình cùng nhìn lại “triết lý giáo dục trong ngôi trường đầu tiên” này. Điện thoại/máy tính chỉ là phương tiện để đạt được mục đích học tập, chứ đừng để con trẻ biến việc học tập thành phương tiện để đạt được mục đích sử dụng điện thoại/máy tính. Cũng vậy, quần áo là để bảo vệ thân thể, chứ không phải thân thể là quầy hàng để trưng bày quần áo; thức ăn là để nuôi dưỡng cơ thể, chứ không phải cơ thể là nơi để nhồi nhét thức ăn.

Tóm lại, nói theo cách nói của John Locke, hãy đối xử với con trẻ, sao cho chúng ta “có một đứa con biết vâng lời khi còn nhỏ và một người bạn thân thiết khi đứa trẻ đã lớn khôn”, đừng chỉ là cái máy đáp ứng nhu cầu khi chúng cần đến và chỉ là pho tượng khi chúng đang chơi!

Đau khớp khuỷu tay Nguyên nhân và cách xử trí

BS Vũ Phong

Khớp khuỷu tay là một khớp thường xuyên chịu các lực tác động cơ học tì đè trong các hoạt động, vì vậy nó rất dễ bị tổn thương. Khi bị đau khớp khuỷu tay sẽ khiến bệnh nhân gặp khó khăn trong vận động, ảnh hưởng đến công việc và cuộc sống.

Đau khớp khuỷu tay là tình trạng viêm hoặc rách, đứt, giãn nhóm gân cơ duỗi tại chỗ bám vào mỏm trên lồi cầu phía ngoài xương cánh tay.

Trường hợp nguy cơ cao bị đau khớp khuỷu tay?

Bệnh đau khớp khuỷu tay thường gặp ở các trường hợp có đặc trưng là lặp đi lặp lại một chuyển động có thể gây ra tình trạng đau khớp khuỷu tay.

Họ thường gặp phải tổn thương viêm lồi cầu ngoài xương cánh tay do lặp lại động tác ở cổ tay nên dẫn tới tổn thương khớp khuỷu tay gây đau. Đối tượng nguy cơ cao gồm: Những người chơi một số môn thể thao có thể gặp các vấn đề ở khuỷu tay, có nguy cơ dẫn tới đau khuỷu tay như: chơi golf, chơi ném bóng chày, chơi tennis, người tập tạ, võ sĩ quyền anh. Những người làm nghề đòi hỏi phải dùng cơ tay nhiều như: Nhân viên văn phòng, đầu bếp, họa sĩ, thợ mộc, thợ điện nước...

Khớp khuỷu tay thường xuyên chịu lực nên dễ bị tổn thương.

Nguyên nhân của bệnh

Nguyên nhân do bệnh lý: Đa phần các trường hợp đau khớp khuỷu tay là do các mô mềm bị căng hoặc viêm như gân hoặc dây chằng. Đây có thể là hậu quả của một số bệnh lý như:

Viêm khớp khuỷu tay: Tình trạng này xảy ra khi khớp khuỷu tay bị đau và sưng. Trên thực tế viêm khớp khuỷu tay không xảy ra phổ biến trừ khi trước đó bị chấn thương như bị gãy xương,...

Viêm gân, viêm bao hoạt dịch: Bao hoạt dịch mỏm khuỷu nằm ở mặt sau của khớp khuỷu tay nó có thể bị viêm do các chấn thương trực tiếp hoặc sử dụng khớp quá mức.

Các bệnh lý xương khớp khác như: Viêm khớp dạng thấp, bong gân chấn thương gân, cơ, dây chằng, viêm dây thần kinh cánh tay, trật khớp... dễ dẫn tới tình trạng đau khớp khuỷu tay.

Đau khớp khuỷu tay do tác động bên ngoài: Do chơi thể thao quá mạnh. Do chơi tennis sử dụng cánh tay quá mức hoặc vận động sai kỹ thuật khi chơi. Do chơi golf với các động tác như ném, đánh bóng không đúng kỹ thuật có thể khiến người chơi bị đau khớp khuỷu tay. Do đặc thù nghề nghiệp: Đặc thù công việc của một số nghề yêu cầu khớp khuỷu tay vận động nhiều hay lặp đi lặp

lại một động tác ở tay sẽ dễ gây đau khớp khuỷu tay như nghề thợ mộc, công nhân xí nghiệp, thợ sửa ống nước... Ngoài ra, đau khớp khuỷu tay cũng có thể là hậu quả của các tác động khác như phẫu thuật hoặc chấn thương mô mềm có thể dẫn tới hình thành mô sẹo.

Triệu chứng đau khớp khuỷu tay

Khi bị đau khớp khuỷu tay, bệnh nhân sẽ có các biểu hiện: Bị đau nhói, đau dữ dội khi di chuyển khuỷu tay, đặc biệt là khi chạm vào. Khớp khuỷu tay sưng, đỏ và có cảm giác nóng rát ở phần chung quanh khớp. Hạn chế vận động khớp khuỷu tay, gặp khó khăn khi nâng vật, nắm chặt đồ vật hoặc làm các công việc đơn giản hàng ngày như đánh răng, viết,...

Bệnh đau khớp khuỷu tay tuy không gây nguy hiểm tới tính mạng nhưng gây khó chịu, ảnh hưởng nghiêm trọng đến công việc và cuộc sống hàng ngày. Vì vậy, khi có dấu hiệu bệnh thì cần đi khám ngay để được tư vấn cách điều trị phù hợp.

(Nguồn: Lancet 2020)

XỨ ĐOÀN PHƯỚC BÌNH, PHƯỚC QUẢ, PHƯỚC VĨNH GIÁO HẠT PHƯỚC LONG - GP BAN MÊ THUẬT TỔNG KẾT NĂM 2021 VÀ PHƯƠNG HƯỚNG SẮP TỚI

Đôminicô Hoàng Văn Đồng
Xđ. Phước Vĩnh

Vào lúc 08g ngày 29 tháng 10 năm 2021, tại nhà riêng anh Giuse Đoàn Ngọc Thành - Phó Trưởng ban GDPTTTCG GP Ban Mê Thuật đã tổ chức buổi họp tổng kết cuối năm 2021 và định ra phương hướng cho năm 2022.

Đến tham dự có cha Phaolô, quản xứ giáo xứ Phước Long kiêm Hạt trưởng giáo hạt Phước Long, giáo phận BMT; anh Giuse Đoàn Ngọc Thành - Phó Trưởng ban GDPTTTCG giáo phận Ban Mê Thuật và BCH 3 xứ đoàn:

1) BCH xứ đoàn Phước Bình, gồm:

- Anh Giuse Nguyễn Văn Hải, Đoàn trưởng
- Chị Anna Võ Thị Trường
- Anh Phêrô Nguyễn Văn Hải
- Chị Maria Nguyễn Nhật Thùy Trang
- Chị Maria Trương Hồng Hoa

2) Ban chấp hành Xứ đoàn Phước Quả, gồm:

- Anh Phaolô Tống Đình Phúc, Đoàn trưởng
- Ông cố Micae Nguyễn Quang Tiến
- Anh Vicente Nguyễn Minh Tân
- Anh GB Nguyễn Dưỡng
- Anh Giuse Lê Thành

3) Ban chấp hành xứ đoàn Phước Vĩnh, gồm:

- Anh Đominicô Hoàng Văn Đồng, Đoàn trưởng
- Anh GB Khuất Hoàn
- Anh Phaolô Nguyễn Thành

Sau kinh khai mạc, anh Giuse Đoàn Ngọc Thành đọc Báo cáo hoạt động trong năm 2021:

Chúng ta đã mang ngọn lửa yêu thương từ Thánh Tâm Chúa Giêsu lan tỏa đến các giáo xứ, như: giáo xứ Lộc Tấn - GP Phú Cường. Giáo xứ Bù Đăng, giáo hạt Đồng Xoài; giáo xứ Long Điền và giáo xứ Phước Long, giáo hạt Phước Long thuộc giáo Phận Ban Mê Thuột.

Tuy nhiên, vì dịch bệnh Covid-19 nên chưa thực hiện được những điều mong muốn là thành lập các xứ đoàn, mời gọi giáo dân trong giáo xứ gia nhập vào đoàn thể GĐPTTTCG, cụ thể như giáo xứ Bù Đăng đã có BCH lâm thời, chúng ta cũng đã trao tặng các tài liệu học tập để học hỏi chuẩn bị gia nhập đoàn như: đơn gia nhập, sách Giờ kinh Đền tạ, cà-vạt, dây đeo...

Dự kiến trước ngày 21 tháng 11, chúng ta hành hương đến Đức Mẹ Vô Nhiễm Thác Mơ. Lễ Chúa Kitô Vua Vũ Trụ được tổ chức

tại giáo hạt. Cụ thể, giáo hạt Phước Long gồm 3 xứ đoàn: Phước Bình, Phước Quả và Phước Vĩnh; giáo hạt Đồng Xoài gồm 3 xứ đoàn: Tân Lập, Bình Minh và Đắc Nhau.

Trước hoặc sau Thánh lễ, sẽ họp để bầu chọn BCH GDPTTTCG giáo hạt Phước Long và giáo hạt Đồng Xoài.

Đây là phương án dự kiến tổ chức. Tuy nhiên có thể thay đổi tùy tình hình dịch bệnh.

Nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu xua tan cơn dịch bệnh để những dự định của chúng con được diễn ra tốt đẹp, hầu chúng con có thể đem lửa yêu thương từ trái tim Chúa lan tỏa đến với mọi người như lòng Chúa mong ước.

Lời hay ý đẹp

** Khi linh hồn sống trong tình trạng tội lỗi, Thiên Chúa tự nội tâm không ngừng thúc bách và mời gọi. Nếu linh hồn đáp ứng những lời than van dịu hiền của Thiên Chúa, thì với lòng yêu thương tinh ròng như trước, Người tiếp nhận họ vào lại ân sủng của Người. Thiên Chúa không muốn nhớ lại linh hồn ấy đã từng sai lỗi, và Người không ngừng tỏ cho họ thấy mọi phúc lành họ có thể lãnh nhận.*

Việc thanh luyện và hồi phục tình trạng tinh tấn nguyên tuyền cho linh hồn ngay ở đời này, để khỏi chịu luyện ngục ở đời sau, là một nhiệm vụ... Để có thể lập được công phúc bằng nhiều việc sám hối khắc nghiệt, linh hồn phải trải qua rất nhiều khốn khổ dữ dằn. (Thánh Catherine Genoa)

TIN SINH HOẠT VÀ BÁC ÁI

GĐPTTTCG GIÁO HẠT QUỸ NHẤT - GP BÙI CHU

Ông cố Giuse Vương Văn Riễn

Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu giáo hạt Quý Nhất, giáo phận Bùi Chu có 9 xứ đoàn với 2680 đoàn viên luôn thi hành hai nhiệm vụ là cầu nguyện và thực thi bác ái. Tuy nhiên luôn chú tâm đến tổ chức cho đoàn viên cầu nguyện chung với nhau.

I/ Cầu nguyện

- Mỗi đoàn viên hằng ngày siêng năng đọc kinh dâng mình và gia đình cho Thánh Tâm Chúa Giêsu.

- Thứ Sáu hằng tuần, có trên 60% đoàn viên tham dự Thánh lễ và cầu Thánh Thể.

- Riêng tháng 10, tháng Mân Côi kính Đức Mẹ, toàn thể đoàn viên siêng năng đọc kinh Mân Côi. Mỗi đoàn viên hằng

ngày đọc từ 10-50 kinh Mân Côi kết thành tràng hoa Mân Côi dâng lên Đức Mẹ. Ngoài ra trong tháng 10, các xứ đoàn phân theo nhóm từ 20-30 gia đình, rước tượng Đức Mẹ lần lượt đến từng nhà, cùng với gia đình đọc kinh Mân Côi, cầu xin Đức Mẹ ban cho gia đình được bình an; cầu cho các linh hồn đã qua đời... Và tượng Đức Mẹ sẽ ở lại với gia đình trong 1 ngày để gia đình cầu nguyện với Mẹ Maria.

- Cũng trong dịp này, đoàn thể GĐPTTTCG giáo hạt Quý Nhất mời gọi mọi người cầu xin Đức Mẹ ban cho giáo phận Bùi Chu nói chung và giáo hạt Quý Nhất nói riêng được bình an. Nhờ đó, những năm qua, đặc biệt trong 2 năm đại dịch Covid-19, giáo phận Bùi Chu và giáo hạt Quý Nhất vẫn được bình an. Xin tạ ơn Chúa và Mẹ Maria.

II. Thực thi bác ái

Hằng năm, các xứ đoàn đều dành một khoản kinh phí để thực thi bác ái, thăm hỏi những người bệnh lâu năm, ốm đau, sống mồ côi, tai nạn và những người khó khăn... với tổng kinh phí mỗi năm từ 50-60 triệu đồng. Đặc biệt, đoàn viên và quý ân nhân, mỗi năm một lần thăm chủng viện, thăm các linh mục nghỉ hưu, thăm dưỡng các cha, trại người già với kinh phí mỗi năm từ 15-20 triệu đồng.

Lúc 08g ngày 17.11.2021, BCH GDPTTTCG giáo hạt Quý Nhất và quý ân nhân, do ông cố Giuse Vương Văn Riễn làm trưởng đoàn đã đến thăm chủng viện.

Đoàn được cha quản lý và quý cha ân cần đón tiếp. Đoàn kính chúc cha giám đốc, quý cha giáo cùng các chủng sinh được bình an mạnh khỏe. Đặc biệt đoàn chúc mừng 16 thầy sẽ được phong phó tế vào ngày 27.11.2021 này.

Nhân dịp này, đoàn gửi đến chủng viện món quà gồm lương thực, thực phẩm hầu góp phần nhỏ bé cùng chủng viện chăm lo phần đào tạo các linh mục.

Đáp lời, cha quản lý chia sẻ tình hình chung của chủng viện và cảm ơn đoàn đã đến thăm chủng viện. Sau đó, ngài trao quà lưu niệm và ban phép lành cho đoàn trước khi ra về.

Danh sách quý ân nhân giúp thực thi bác ái

Giáo hạt Quý Nhất	2.000.000đ	Bà Maria Cường	300.000đ
Xứ đoàn Quần Vinh	500.000đ	Bà Maria Hưởng	300.000đ
Xứ đoàn Ninh Hải	500.000đ	Bà Maria Tuấn	300.000đ
Bà Maria Tài	750.000đ	Bà Maria Hào	200.000đ
Bà Maria Đỉnh	600.000đ	Bà Maria Chung	200.000đ
Ông cố Giuse Riễn	500.000đ	Bà Maria Đoàn	200.000đ
Bà cố Maria Chi	500.000đ	Maria Quyền	200.000đ
Bà Maria Huyện	500.000đ	Maria Kiều	100.000đ
Bà cố Maria Ngự	300.000đ		

GDPTTTCG TGP SÀI GÒN THÁNH LỄ CẦU NGUYỆN CHO ĐOÀN VIÊN ĐÃ QUA ĐỜI TRONG ĐẠI DỊCH COVID - NĂM 2021

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Lúc 10g sáng thứ Bảy, ngày 13.11.2021, cha Vinhson Nguyễn Văn Hồng - Tổng linh hướng GDPTTTCG TGP Sài Gòn (TLH) - đã dâng Thánh lễ cầu nguyện cho 195 đoàn viên, cùng quý thân nhân và ân nhân thuộc GDPTTTCG TGP Sài Gòn đã qua đời trong đại dịch Covid-19 trong 4 tháng qua. Đến hiệp dâng Thánh lễ có 25 vị trong BCH GDPTTTCG của TGP và các giáo hạt.

Mở đầu Thánh lễ, cha TLH đã bày tỏ sự luyến tiếc khi có 195 đoàn viên, cùng thân nhân và ân nhân của đoàn thể đã qua đời trong 4 tháng đại dịch vừa

qua. Họ ra đi để lại cho gia đình và đoàn thể nỗi buồn, sự thương tiếc, nhưng trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục sinh chúng ta tin tưởng rằng họ ra đi để bước vào một cuộc sống mới, cuộc sống vĩnh cửu mà khi còn sống họ luôn ao ước.

Trong bài giảng, từ lời Chúa “Con muốn con ở đâu thì con con ở đó”, cha TLH chia sẻ: Khi là đoàn viên GDPTTTCG, chúng ta đã được ở trong cung lòng của Chúa. Chúng ta là tông đồ của Chúa góp phần cao rao lời ngợi khen về tình yêu cao cả Chúa dành cho chúng ta. Chúa luôn mong chúng ta ở cùng Chúa. Khi

còn trên trần gian những gì chúng ta làm Thiên Chúa sẽ ghi nhớ. Vì thế, chúng ta phải sống như thế nào để khi chúng ta mất đi, Chúa giang tay đón ta vào cung lòng của Người.

Kết luận, ngài nhắn nhủ: “Hôm nay chúng ta cầu nguyện cho những đoàn viên và người thân đã qua đời vì đại dịch. Khi nhiễm bệnh, chắc rằng họ cũng đã hướng về Chúa để thống hối và cầu xin Chúa che chở. Nguyện xin Chúa thứ tha và rửa sạch những thiếu sót, lỗi lầm của họ khi còn sống và đón họ vào nước Thiên Chúa”.

Kết thúc Thánh lễ, cộng đoàn cùng đọc kinh Lạy Cha; kinh Tin Kính cầu nguyện cho các linh hồn.

Được biết, trước Thánh lễ, các thành viên đã tham dự buổi họp nhanh. Anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng BCH GDPTTTCG TGP SG chia sẻ: Đại dịch đã lấy đi nước mắt của nhiều gia đình!

Vì khi đưa người thân đi chữa bệnh, lúc trở về chỉ là hũ tro cốt. Trong đó có ông bà, cha mẹ, con cháu, họ hàng. Với cảnh vợ mất chồng; chồng mất vợ; con mất cha, mất mẹ; cha mẹ không còn con cháu... gia đình ly tán. Chúng ta cùng chia sẻ nỗi đau thương này và hiệp dâng Thánh lễ cầu nguyện cho các đoàn viên, thân nhân và ân nhân đã qua đời.

Nhân dịp này, để góp phần chia sẻ khó khăn cho 210 gia đình đoàn viên gặp khó khăn, được sự chuẩn thuận của cha TLH Vinh Sơn, BTV TGP Sài Gòn đã trích quỹ bác ái của đoàn thể kết hợp với món quà 20 triệu của BCH GDPTTTCG giáo phận Bùi Chu - chia sẻ khó khăn với BCH TGP trong mùa Covid - BTV đã gửi đến mỗi gia đình một phong bì 500.000đ, và nhờ đại diện BCH các giáo hạt hiện diện trong Thánh lễ nhận để trực tiếp chuyển đến tận các gia đình đoàn viên khó khăn.

Nguyện xin Chúa ban ơn chữa lành cho những đoàn viên đang chiến đấu với bệnh tật và xin bình an của Thánh Tâm Chúa luôn ở cùng tất cả đoàn viên, thân nhân và ân nhân của đoàn thể chúng con.

GĐPTTTCG HẠT THỦ ĐỨC THÁNH LỄ CẦU NGUYỆN CHO ĐOÀN VIÊN ĐÃ QUA ĐỜI TRONG ĐẠI DỊCH COVID - NĂM 2021

Bài: FX Nguyễn Đức Phong

Ảnh: FX Nguyễn Đình Tụy

Lời Thánh Phaolô “Niềm vinh dự của tôi là Thánh giá Đức Kitô” (Gl 6.14) đã lý giải về phù hiệu của đoàn thể GĐPTTTCG với hình trái tim và cây Thánh giá ở phía trên. Đó là lời mở đầu bài giảng của cha Vinh Sơn Phạm Văn Tính - linh hướng GĐPTTTCG giáo hạt Thủ Đức trong Thánh lễ GĐPTTTCG giáo hạt Thủ Đức cầu nguyện cho các đoàn viên, thân nhân và ân nhân của đoàn thể đã qua đời trong mùa dịch vừa qua, diễn ra lúc 10g ngày 06.11.2021, tại nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức. Đồng tế với ngài có cha Giuse Nguyễn

Minh Đức, linh hướng xứ đoàn Từ Đức.

Đến hiệp dâng Thánh lễ có khoảng 60 đoàn viên trong giáo hạt. Ngoài ra còn có sự hiện diện của BCH GĐPTTTCG TGP SG gồm: Anh Trưởng ban Giuse Trịnh Văn Tiến, anh phó TB ngoại vụ Giuse Huỳnh Bá Song cùng với thân nhân của người đã qua đời.

Trước Thánh lễ, danh sách 34 đoàn viên, ân nhân và thân nhân đã qua đời trong mùa dịch vừa qua đã được nêu lên để mọi người cùng cầu nguyện.

Trong bài giảng, linh mục chủ tế chia sẻ: “Chúng ta tưởng nhớ, cầu nguyện cho các linh hồn là chúng ta sống trong màu nhiệm hiệp thông. Qua đó, dòng chảy tình yêu của Thiên Chúa và ơn thiêng được chuyển từ nhờ lời nguyện của chúng ta đến các linh hồn, và

các Thánh cùng các linh hồn cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta”.

Cuối lễ, anh trưởng ban GĐPTTTCG giáo hạt Thủ Đức cảm ơn quý cha, quý khách cùng các đoàn viên đã về hiệp dâng Thánh lễ, chia sẻ sự mất

mát đến các thân nhân người quá cố.

Sau lễ, một chị là vợ của đoàn viên đã mất tâm sự rằng: “Chị rất xúc động khi nghe tên chồng mình được đọc lên trong Thánh lễ”.

GĐPTTTCG GIÁO HẠT XÓM MỚI CHÀU THÁNH THỂ SAU MÙA ĐẠI DỊCH

Văn Chiến

“Chúng ta hãy tạ ơn Thiên Chúa, vì sau thời gian bị giãn cách xã hội do đại dịch Covid-19, hôm nay chúng ta vẫn còn được qui tụ

tại ngôi thánh đường này để châu Thánh Thể”. Linh mục Giuse Đỗ Mạnh Cường - chánh xứ giáo xứ Thái Bình kiêm linh hướng GĐPTTTCG giáo hạt

Xóm Mới - đã chia sẻ như thế trong giờ cầu Thánh Thể của GĐPTTTCG hạt Xóm Mới, diễn ra lúc 15g30 thứ Năm, ngày 04.11.2021 tại nhà thờ Thái Bình.

Được biết, từ nhiều năm nay, vào các chiều thứ Năm đầu tháng, Ban chấp hành GĐPTTTCG đều tổ chức giờ cầu Thánh Thể để tôn thờ Thánh Tâm Chúa Giêsu và suy gẫm về lòng thương xót của Chúa. Tuy nhiên, do giãn cách xã hội nên 4 tháng qua đoàn thể không thể thực hiện được giờ cầu định kỳ. Vì thế, khi gặp lại nhau trước giờ cầu Thánh Thể, mọi người đều bồi

hồi xúc động vì còn thấy mặt nhau nhưng không tránh khỏi bồi hồi, xúc động khi nhắc đến những thành viên đã ly trần vì dịch bệnh.

Đặc biệt hơn, đây là giờ cầu Thánh Thể do cha linh hướng chủ sự, trước khi ngài rời giáo xứ Thái Bình và đoàn thể GĐPTTTCG giáo hạt Xóm Mới để nhận sứ vụ mới tại giáo xứ Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn trong thời gian tới. Xin Chúa chúc phúc lành và ban cho cha linh hướng được khỏe mạnh, tràn đầy ơn khôn ngoan của Chúa Thánh Thần để ngài chu toàn sứ vụ chăn dắt đoàn chiên mà Chúa trao phó.

Lúc 15g ngày 22.11.2021, BCH GĐPTTTCG giáo hạt Xóm Mới đã đến chia tay cha linh hướng Giuse Đỗ Mạnh Cường

LỄ GIỖ 100 NGÀY ÔNG PHÊRÔ LÊ MINH SƠN

Hoài Nhân

Lúc 17g45 thứ Ba, ngày 10.11.2021, cùng với gia đình tang quyến, đại diện Ban chấp hành GDPTTTCG TGP Sài Gòn và giáo hạt Chợ Cầu đã đến hiệp dâng Thánh lễ 100 ngày Ông Phêrô Lê Minh Sơn - Nguyên thư ký GDPTTTCG TGP Sài Gòn và giáo hạt Hóc Môn,

đã được Chúa gọi về ngày 30.07.2021 vì Covid - tại nhà thờ Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn. Ngoài ra, ông còn phụ trách trang web gdptttvn.org và là thành viên Ban biên tập Nội san Lửa Mến.

Thánh lễ do cha chánh xứ Gioan Bt. Nguyễn Văn Hiếu chủ sự. Chia sẻ Tin Mừng, từ Lời Chúa: “Người công chính dù có chết sớm, cũng vẫn được an nghỉ...”, ngài nhắc nhở mọi người hãy luôn sống công chính, chuẩn bị tâm hồn để sẵn sàng về trình diện cùng Chúa, đặc biệt trong mùa đại dịch này.

Được biết, những ngày cuối đời, dù ông rất mệt vì nhiễm bệnh, ông vẫn cố đăng bài trên trang web và hiệu chỉnh các bài viết cho Nội san Lửa Mến tháng 08.2021 và chuẩn bị tâm hồn để về trình diện cùng Chúa. Rồi chính trong thời điểm này, Chúa đã gọi ông từ già cõi trần trong sự nuối tiếc của mọi người.

Sau Thánh lễ, các thành viên đã đến nhà An nghỉ cầu nguyện cho linh hồn ông Phêrô sớm về hưởng Nhan Thánh Chúa.

XỨ ĐOÀN HÀ NỘI MỪNG LỄ CHÚA KITÔ VUA VŨ TRỤ

Hải Vân

Lúc 16g30 Chúa nhật 21.11.2021, GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội, giáo hạt Xóm Mới đã long trọng mừng lễ Chúa Giêsu Kitô Vua Vũ Trụ do cha chánh xứ Giuse Vũ Minh Danh chủ tế, đồng tế với ngài có cha Gioan Vianney Nguyễn Hữu Lợi, CppS.

Đến hiệp dâng Thánh lễ có đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội và cộng đoàn dân Chúa giáo xứ Hà Nội.

Chia sẻ Tin Mừng, cha Gioan Vianney mời gọi cộng đoàn, đặc biệt là đoàn viên GĐPTTTCG hãy luôn đón Chúa vào làm vua trong tâm hồn và căn nhà của mình, để mọi người luôn yêu thương nhau, xóa bỏ hận thù,

chiến tranh. Nhờ đó góp phần xây dựng một thế giới hòa bình và làm chứng cho tình yêu của vương quốc tình yêu có Chúa Giêsu Kitô là Vua Vũ Trụ.

Được biết, xứ đoàn Hà Nội có trên 140 đoàn viên đã tích cực tham gia các sinh hoạt trong giáo xứ, giáo hạt và Giáo phận. Bên cạnh đó, xứ đoàn thường xuyên tổ chức cho đoàn viên tham quan, hành hương và ủy lạo vào Mùa Chay hằng năm. Đặc biệt, trong mùa đại dịch vừa qua, các đoàn viên đã tích cực tham gia công tác cung cấp thực phẩm, nhu yếu phẩm cho bà con trong giáo xứ.

TRANG AN NHÂN

1/ Ân nhân Phép lành Tòa Thánh

2683	Ban chấp hành GDPTTTCG giáo hạt Ninh Cường, giáo phận Bùi Chu
2684	Ông Giuse Phạm Văn Tọa, Xđ. An Nghĩa, hạt Ninh Cường, GP Bùi Chu
2685	Bà Têrêsa Phạm Thị Tuyết, Xđ. An Nghĩa, hạt Ninh Cường, GP Bùi Chu
2686	Bà Maria Trịnh Thị Khuyên, Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu
2687	Bà Maria Mai Thị Thành, Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu
2688	Ông Gioan Mai Văn Định, Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu
2689	Bà Maria Mai Thị Thao, Xđ. Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu, GP Bùi Chu
2690	Ông Giuse Phạm Văn Khắc, Xđ. Hai Giáp, hạt Quần Phương, GP Bùi Chu
2691	Bà Maria Mai Thị Khắc, Xđ. Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu
2692	Bà Maria Vũ Thị Tin, Xđ. Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu
2693	Bà Maria Vũ Thị Tùng, Xđ. Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu
2694	Ông Phanxicô Nguyễn Mẫn, Xđ Tử Đình, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn
2695	Ông Giuse Phan Tư, Xđ Tử Đình, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn
2697	Bà Anne Phan Thị Thanh Lan, Xđ Tử Đình, hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn

2/ Ân nhân GDPTTTCG TGP Sài Gòn

926	Bà Maria Nguyễn Thị Kim Liên, giáo xứ Thánh Giuse, giáo hạt SG-CQ
-----	---

3/ Quỹ Truyền giáo và Phát triển đoàn thể năm 2021

- Xứ đoàn Đức Tin, giáo hạt Gò Vấp 700.000đ

TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 11.2021 gồm:

1/ Giúp Ban Bác ái - Xã hội GDPTTTCG TGPSG mùa Covid-19

- Ban chấp hành GDPTTTCG giáo phận Bùi Chu 20.000.000đ

2/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch:

- Xứ đoàn Bình An, giáo hạt Bình An	600.000đ
- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An	1.000.000đ
- Xứ đoàn Bình Hưng, giáo hạt Bình An	400.000đ
- Chị Nguyệt, Xđ. Vườn Chuối	700.000đ
- Chị Anna Hà Trần, Xđ. Vườn Chuối	500.000đ
- Anh chị Hiếu, em anh Khoa (BMT)	6.000.000đ
- Chị Chi	500.000đ
- Hà Thanh	200.000đ
- Hà Thuyên	200.000đ
- Têrêsa Hà	100.000đ
- Chị Liên	100.000đ
- Chị Thanh Thảo	500.000đ
- Bà Maria Phạm Thị Vui	100.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Ông Giuse Nguyễn Văn Ngữ, SN 1921. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.01.2021.

2/ Ông Đaminh Nguyễn Vàng, SN 1927. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 09.01.2021.

3/ Ông cố Đaminh Vương Văn Khoát, SN 1930. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 03.03.2021.

4/ Ông Gioan Hoàng Công Thiệu, SN 1950. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Vinh Sơn 3, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.05.2021.

5/ Ông cố Phêrô Trần Văn Phúc, SN 1931. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.07.2021.

6/ Bà Anna Vũ Thị Xuân. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Lộc Hưng, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.07.2021.

7/ Bà Maria Trần Thị Hồng. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Lộc Hưng, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 14.07.2021.

8/ Bà Maria Nguyễn Thị Tý. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tân Sa Châu, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 27.07.2021.

9/ Bà Maria Trần Thị Ngọc Thanh. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn An Lạc, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.08.2021.

10/ Bà Maria Đinh Thị Liên. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Nam Hòa, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.08.2021.

11/ Ông Phêrô Lê Quang Tường, SN 1932. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hà, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 04.08.2021.

12/ Bà Têrêsa Kiều Thị Lý. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Lộc Hưng, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.08.2021.

13/ Ông Giuse Nguyễn Duy, SN 1936. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Nam Thái, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 06.08.2021.

14/ Ông Gioan Bt. Trần Văn Hảo, SN 1955. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hải, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.08.2021.

15/ Ông Trần Mai Ninh, SN 1932. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.08.2021.

16/ Ông Trần Đức Trọng, SN 1955. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Nam Thái, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 08.08.2021.

17/ Ông Gioakim Trần Minh Xuân, SN 1940. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Nam Thái, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 28.10.2021.

18/ Bà cố Anna Vũ Thị Châu. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Nam Hòa, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.09.2021.

19/ Ông Phê rô Đỗ Thế Hoàn, SN 1945. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.09.2021.

20/ Bà Maria Phạm Thị Mây, SN 1934. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.09.2021.

21/ Bà Têrêsa Trần Thị Hồng. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn An Lạc, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.09.2021.

22/ Bà Têrêsa Vũ Thị Lan. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn An Lạc, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 17.09.2021.

23/ Bà Maria Phan Thị Chỉ. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn An Lạc, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 20.09.2021.

24/ Bà Anna Nguyễn Thị Thanh. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Lộc Hưng, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 09.08.2021.

25/ Bà Têrêsa Nguyễn Thị Tuyết Lan. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn An Lạc, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.08.2021.

26/ Bà Têrêsa Tạ Thị Tuyết Dung. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Lộc Hưng, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 16.08.2021.

27/ Bà Maria Nguyễn Thị Thái, SN 1954. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Đức Tin, giáo hạt Gò Vấp, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 18.08.2021.

28/ Bà Matta Hoàng Thị Phúc, SN 1954. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 20.08.2021.

29/ Ông Giuse Phạm Văn Liệu, SN 1942. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Sao Mai, giáo hạt Chí Hòa, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 21.08.2021.

30/ Ông Antôn Hoàng Đức Hạnh, SN 1943. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hà, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 26.08.2021.

31/ Ông Luca Vũ Đề Thám, SN 1952. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Xuân Hiệp, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 27.08.2021.

32/ Ông Giuse Maria Nguyễn Văn Thắng, SN 1940. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Xuân Hiệp, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 29.08.2021.

33/ Bà Maria Vũ Thị Lan, SN 1970. Ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hải, là hiền thê anh Đaminh Savio Nguyễn Đức Hoàng -phó ngoại vụ BCH GDPTTTCG Xđ. Tam Hải; UV BCH GDPTTTCG giáo hạt Thủ Đức. Được Chúa gọi về ngày 13.09.2021.

34/ Ông Giuse Nguyễn Văn Tường, SN 1962. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Long Bình, giáo hạt Thủ Thiêm, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 29.09.2021.

35/ Ông Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thiệu, SN 1940. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hà, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 30.09.2021.

36/ Bà Anna Nguyễn Thị Thuận, SN 1950. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Xuân Hiệp, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 02.10.2021

37/ Bà Maria Nguyễn Thị Lệ, SN 1953. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Đức Tin, giáo hạt Gò Vấp, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 04.10.2021.

38/ Ông Giuse Nguyễn Đức Vinh, SN 1948. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Từ Đức, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 16.10.2021.

39/ Ông Giuse Maria Nguyễn Văn Thương, SN 1933. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 26.10.2021.

40/ Ông Gioan Bt. Nguyễn Công Thu, SN 1960. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Đức Tin, giáo hạt Gò Vấp, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 28.10.2021.

41/ Ông Giuse Trần Văn Bính, SN 1938. Ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 31.10.2021.

42/ Ông Giuse Nguyễn Văn Chấn, SN 1960. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GDPTTTCG giáo phận Bùi Chu. Ân thưởng vi bằng Phép lành Tòa Thánh. Được Chúa gọi về ngày 31.10.2021.

43/ Bà Maria Phạm Thị Bắc, SN 1935. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GDPTTTCG giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 31.10.2021.

/ Ông Luca Lê Thuởng, SN 1951. Đoàn viên và Toán trưởng GDPTTTCG xứ đoàn Tân Thành, giáo hạt Tân Sơn Nhì; TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 31.10.2021.

44/ Bà Maria Đặng Thị Đào, SN 1932. Nhạc mẫu anh Nam -phó BCH GDPTTTCG Xđ. Tam Hà kiêm UV BCH GDPTTTCG giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.11.2021.

45/ Ông Giuse Nguyễn Văn Ngoạn, SN 1937. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Giáp Nam, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GDPTTTCG giáo phận Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 03.11.2021.

46/ Bà Têrêsa Nguyễn Thị Như Hoa, SN 191965. Hiền thê anh Đaminh Hà Duy Nữ, Trưởng BCH GDPTTTCG giáo hạt Gò Vấp; Đoàn trưởng GDPTTTCG xứ đoàn Hạnh Thông Tây, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 04.11.2021.

47/ Bà Maria Nguyễn Thị Cần, SN 1930. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Thủ Thiêm, giáo hạt Thủ Thiêm, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.11.2021.

48/ Ông Giuse Nguyễn Đình Hùng, SN 1964. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Long Thạnh Mỹ, giáo hạt Thủ Thiêm, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 06.11.2021.

49/ Ông Gioan Bt. Đình Văn Chọn, SN 1938. Đoàn viên và ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hà Nội, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 09.11.2021.

50/ Ông Giuse Nguyễn Đức Thọ, SN 1945. Nguyên Phó nội vụ BCH GDPTTTCG giáo hạt Xóm Mới nhiệm kỳ 2011-2017; nguyên Đoàn trưởng GDPTTTCG xứ đoàn An Nhơn, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 14.11.2021.